

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

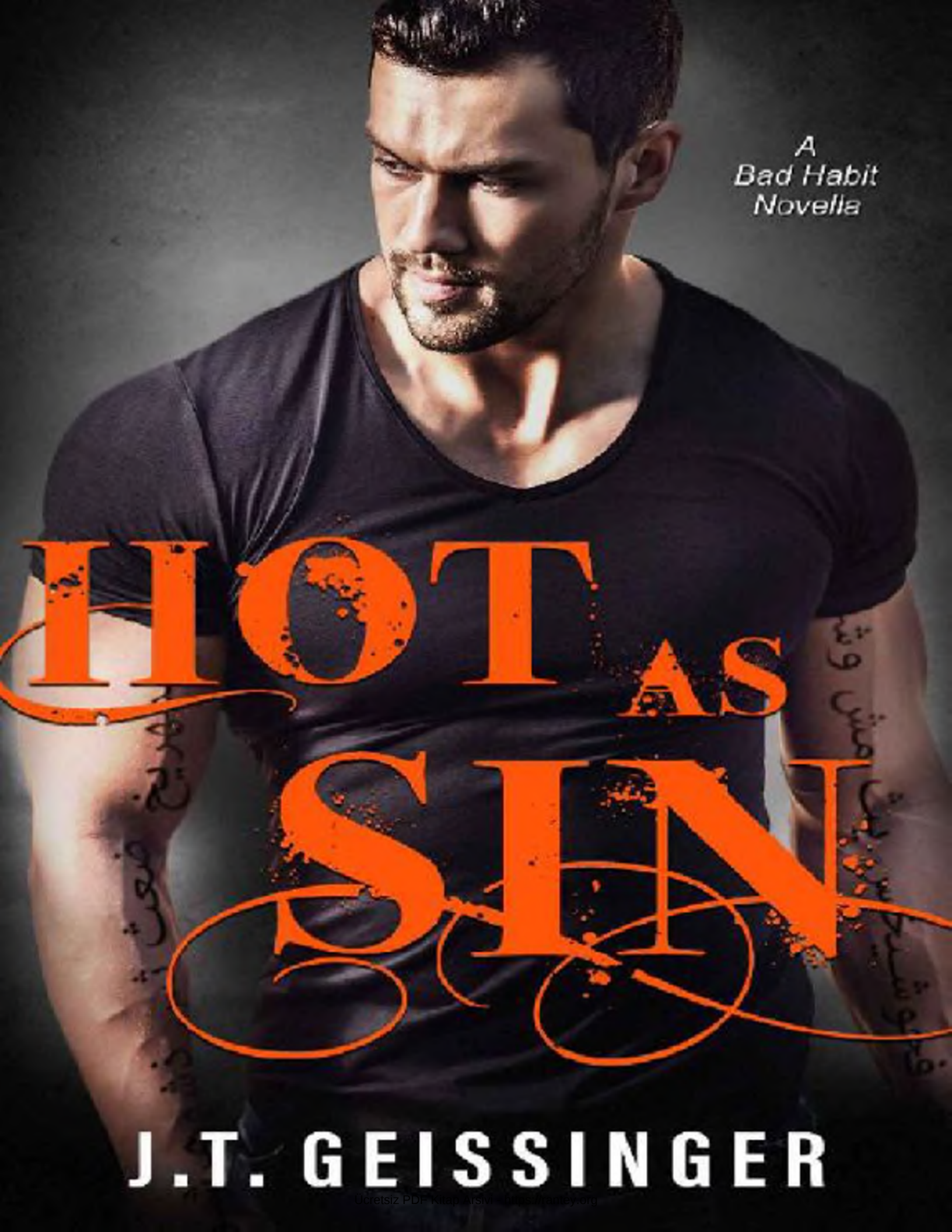
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A
Bad Habit
Novella

HOT AS SIN

J.T. GEISSINGER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

GÜNAH KADAR SICAK

KÖTÜ ALIŞKANLIK ROMANI

J.T. GEISSINGER

Jay için, bunu anlayan tek kişi.

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Tehlikeli Güzellik Bir'den alıntı .
İki

Ayrıca J.T. Geissinger Teşekkür
Yazar Hakkında

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak.

Metin telif hakkı © 2018 J.T. Geissinger, Inc.

tarafından alınmıştır. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz veya bir erişim sisteminde saklanamaz veya yayıncının açık yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

J.T. Geissinger, Inc. tarafından

yayınlanmıştır. www.jtgeissinger.com

Kapak tasarımı: Najla Qamber

Amerika Birleşik Devletleri'nde

✿ basılmıştır Vellum ile

oluşturulmuştur

L Ast gecesi, on beş yıldır ilk kez rüyamda ölmüş karımı gördüm.

Sevan oldu a yusufçuk içinde ve Rüya, ama I Yine de onu tanıdım. Yanardöner mavi ve yeşil renkteki kanatları, bahçedeki ortancaların arasından bana doğru süzülürken ışıkta parıldıyordu. Elimi kaldırdım ve parmağımın ucuna kondu. Orada tünedi ve şeffaf kanatlarındaki narin damarları hayranlıkla seyretmeme izin verdi.

Değişim geliyor. Kim olduğunu unutma, Nasir.
Ne söz verdiğini unutma.

"Yapacağım aşkım," diye mırıldandım, sonra gözlerini kırpıştırıp uçup gidişini korkunç bir özlemle izledim.

"Barney! Alo? Dünyadan Barney'e! Dinliyor musun?"

Öfkeli bir oflamaya, manikürlü bir çift parmağın yüzümün önünde şaklaması eşlik ediyor. Aşağı bakıyorum ve Kenji'yi görüyorum, 1.80 boyunda, ellerini dar kalçalarına dayamış, öfkeyle bana bakıyor.

"Bir ayda ne kadar kirpik yapıştırıcısı kullandığını merak ediyordum tatlım. Umarım toplu indirim alırsın." Onun ince kahverengi bacaklarına bakarken gülümsüyorum, tıpkı benimkilere benzeyen bir çift payetli kırmızı topuklu ayakkabı giymiş.

Dorothy'nin Oz Büyücüsü'nde giydiği. "Saç çıkarıcıda da."

Kenji öğürür gibi bir ses çıkarır ve gözlerini devirir. "Kenji saç çıkarıcı kullanmaz, seni barbar. Tüm o kimyasallar cilt için kötü!"

"Yani doğuştan kılsız mısın?"

"Hayır, tatlım, ağda yapıyoruz! Bu çok daha medeni."

Kendisinden bazen üçüncü şahıs ve kraliyet çoğuluyla, sanki bir İngiliz hükümdarıymış gibi bahsetmesine ve aynı zamanda eksik olan mantığına kıkırdamadan edemiyorum. "Saçınızı köklerinden koparmak, kimyasallarla çözmekten daha mı medeni?"

Bana soğuk bir küçümsemeyle bakıyor. "Eğer o küçük sisinden kurtulup bana yardım etmezsen bir yerini kökünden sökeceğim." Yanında durduğu giysilerle dolu tekerlekli giysi askısını elleriyle işaret ediyor.

Nico ve Kat'in evindeki modern oturma odasındayız. Saat öğleden sonra dört, Temmuz sonu ve klimaya rağmen cayır cayır sıcak. Veda partimin başlamasına daha birkaç saat var ama ev şimdiden yemek servisi yapanlarla ve partiyi hazırlayanlarla dolup taşıyor.

Bana kalsa sadece grup ve kadınları, yani ailem olacaktı ama hanımlar "şık" bir şekilde uğurlanmam gerektiğini kafalarına koymuşlar. Şimdi bir grup sektör insanı ve umurumda olmayan belirsiz tanıdıklarla geçireceğim uzun bir sosyalleşme gecesi için kendimi zihinsel olarak güçlendirmeye çalışıyorum.

Ama bu şey Kat, Chloe ve Grace'i mutlu edecek, bu yüzden yüzüme bir gülümseme yerleştireceğim ve olmadığım kadar dışa dönük biri gibi kaynaşacağım.

Beni öldürse bile.

Kenji'ye içtenlikle, "Belki bu raftan seni daha az gösterecek başka bir kıyafet seçebilirsin.

Sam Amca'nın Vegas versiyonuna kanalize olan çılgın bir koro kızı gibi."

Kıyafetine bakıyor. Parlak kırmızı ayakkabılar sadece başlangıç. Ayrıca dar beyaz bir ort, küçük pullu bayraklarla işlenmiş kırmızı kadife bir ceket, tüysüz göğsünü göbeğine kadar ortaya çıkaran dalan yakalı mavi bir tayt gömlek ve üzerinde "Özgürlük, Orospular!" yazan beyaz bir silindir şapka giyiyor.

Bir elini havada sallıyor. "Bu, Brody's'deki 4 Temmuz barbeküsünün ikinci kıyafetiydi. "Ne olacak ki?" diye düşündüm. Sadece birkaç hafta sonra. Hâlâ şenlikli olabiliriz."

"Oh, kesinlikle şenliklisin," diyorum kıkırdayarak. "Daha az şenlikli Noel ağaçları gördüm."

Uzun takma kirpiklerini bana fırlatıyor ve milyon dolarlık bir gülümseme yayıyor. "Sen sadece kıskansın, bunu başaracak pizazz'a sahip değilsin, Nasi."

Nasi. Bana böyle hitap eden tek kişi o. Mor bir dinazor içeren kötü bir Cadılar Bayramı kostümü seçimi nedeniyle Barney lakabını kazanmadan çok önce beni tanıyan eski arkadaşlarım var. O arkadaşlarım bana Nasir ya da kısaca Naz derler, ama Kenji bana Nasi der, çünkü uzun zaman önce grupla birlikte Bangkok'a yaptığımız bir yolculukta bir gece yerel rom içerek, sadece sarhoşken ve evinizden uzaktayken paylaşabileceğiniz türden hikayeler paylaşarak birbirimize bağlanmıştık.

Hakkını yemeyelim, Kenji konuştuğumuz şeyleri kimseye anlatmadı.

Ve o yolculukta maruz kaldığı ve onu parasız, kasaplık ve neredeyse ölüme terk eden operasyondan hiç kimseye bahsetmedim.

Amerika'ya döndüğümüzde onu Beverly Hills'te iyi bir estetik cerraha götürdüm. Birikimlerimin son kuruşuna kadar harcadım ama arkadaşlar için böyle yapılır. Grubun ya da başka birinin bilmesini istemedi, ben de ona bunun aramızda kalacağını söyledim. Bu şekilde kaldı.

Hepimizin sırları var. Koruduğum tek şey bedenler değil. Gülümsemem yavaşça kayboluyor. "Seni özleyeceğim Kenji. Bir odayı senin gibi aydınlatabilen biriyle hiç tanışmadım."

"Oh, aşkım." Yutkunuyor, sesi titriyor. "Kes şunu, göz kalemimi yeni tazeledim."

"Beni Manhattan'da ziyaret edecek misin?"

Bir saniye içinde buğulu gözlerden nazlı bir kokete dönüşüyor. "Beni davet ediyor musun, koca oğlan?"

"Evet. Her zaman komik bir rahatlamaya ihtiyacım var."

"Çok komik. Yine kimin için çalışacaksın?" "Metrix Güvenlik."

Etkilenmiş görünmeyince ekliyorum: "Onlar özel güvenlik firmalarının Rolls Royce'u. Devlet başkanları, uluslararası iş dünyasının kodamanları, hükümetler-Metrix bir sürü ağır topun korumasını yapıyor."

Kenji'nin iri kahverengi gözleri büyür. "Peki ya George ve Amal Clooney?"

"Ünlü yok" dediğimde hemen ilgisini kaybediyor.

"Kulağa son derece sıkıcı geliyor. Ama en azından Büyük Elma'da olacaksın."

"Aslında, Meksika, Cozumel'deki ilk görevime gitmeden önce yeni daireme yerleşmek için sadece bir günlüğüne New York'ta olacağım."

"Gerçekten mi? Ne yapıyorsun?" "Sana söyleyebilirim, ama..."

Teatral bir şekilde inliyor. "O zaman beni öldürmek zorunda kalırsın. Puh- lease! Artık koruma şakası yok, neredeyse kıyafetin kadar üzücü!"

Kendime bakma sırası bende. Kot pantolon, siyah bir tişört ve siyah botlar giyiyorum. "Kıyafetimin nesi var?"

"Amacınız erkekler tarihindeki diğer tüm erkekler gibi görünmekse, hiçbir şey! En azından Armani'nizi giydiğinizde

tam bir baş belası gibi görünüyorsun. Bu tamamen pes etmektir."

Bir öğürme sesi daha çıkarıyor ve bileğinin küçümseyici bir hareketiyle giysilerim hakkındaki kötü düşüncesini belirtiyor.

"Tamam, Los Angeles'taki son günüm olduğuna göre, giymem için bir şeyler seçmene izin vereceğim." Çenemi sallayarak giysi rafına bakıyorum.

Kenji kulakları tırmalayan bir çığlık atar ve ellerini çırparak Dorothy topuklu ayakkabılarıyla bir aşağı bir yukarı zıplar. "Gerçekten mi? Omigod, omigod, bu çok eğlenceli olacak! Kenji seni giydirecek!"

Şimdiden pişman oldum.

"Bir şey var." Parmağımı kaldırıyorum. "Bir. Ve tüylü bir şey değil, Tanrı aşkına."

Ama o çoktan dönmeye başlamış, rafları karıştırıyor ve West Side Story'den "I Feel Pretty" şarkısını mırıldanıyor.

Bu berbat bir fikirdi.

Güvercin grisi sade bir ipek yelek çıkardığında rahatladım.

"Al." Bana fırlattı ve kazmaya devam etti.

Yeleği omuzlarıma atıp düğmelerini ilikliyorum. Sonra nefes almamaya çalışıyorum. "Sığmıyor."

Dönüp iki kez bakar, ağzı açık kalır. Elini boğazına götürdü. "Ah, tatlım. Ne yazık ki yanılıyorsun. Bu. Eldiven gibi oturdu. Bir eldiven gibi."

Ben sığ nefesler alırken, o mırıldanan sesler çıkararak süzülüyor. "Daha çok korse gibi. Bana daha büyük bir şey getir."

"Hayır!" Yeleğin düğmelerini açmaya başladığımda ellerime vurarak uzaklaştırıyor. "Bu mükemmel! Muhteşem!"

"Çok sıkı!"

"Tanrı aşkına, kadınlar siz aptalları mutlu etmek için çok eski zamanlardan beri rahatsız kıyafetler giyiyorlar ve siz dar bir yelekten mi şikayet ediyorsunuz? İşte size bir fikir: Tişörtünüzü çıkarın ve yeleği tek başına giyin!"

Tam o lanet şeyi vücudumdan söküp atmak üzereydim ki arkamdan kısık bir ısıklık sesi duydum. Arkamı döndüğümde Grace, Kat ve Chloe orada durmuş, beni bir aşağı bir yukarı süzüyorlardı.

Kat kollarıma bakıyor. "İlginç dövmeler."

Chloe yüzüme bakıyor. "Keçi sakalın nerede?"

Grace -çünkü o Grace- kasıklarına bakıyor. "Kutsal Noel mucizesi. Her zaman kot pantolon giymelisin, Barney." Yine ısıklık çalıyor. "Önü arkasından bile daha güzel. Ve bu yelek harika."

Kenji kolumu şakacı bir şekilde itiyor. "Sana söylemiştim."

"Bayanlar." Kollarımı açtım ve yavaşça etrafımda döndüm. "Beğendiniz mi?"

Kat kendini yelpazeliyor, Chloe'nin yanakları pembeleşiyor ve Grace "Rawr. Rahmim patladı."

"Ah lütfen, senin rahmin her gün öğle yemeğinden önce beş kez patlıyor," diye alay ediyor Kat.

Grace şaşırmadan omuz silkiyor. "Doğru. Östrojen dalgalanmalarına karşı oldukça hassas."

Bakışlarımız birbirini yakalıyor ve tutuyor. Benden önce gözlerini kaçırıyor, ama içimi bir arzu sızısı kaplamadan önce değil.

Her zamanki gibi görmezden geliyorum. O Brody'ye ait. Öyle olmasaydı bile, tek başıma olmaya o kadar alışmışım ki, aramızdaki şeyleri daha başlamadan mahvederdim.

Yetişkin hayatının çoğunda yalnız yaşamaya alışmış bir adam, iyi bir erkek arkadaş malzemesi değildir. Yalnız kurtlar sürü içinde olmayı unuturlar. Yalnızlıklarına karşı nasırlaşırlar. Yalnızlıklarını sevmeye başlarlar.

Sert büyürler.

"Hey! Uzay öğrencisi! Yine dalmışsın!" Kenji kollarını havaya kaldırır. "Bugün neyin var senin?" "Zavallı adamı rahat bırak," diyor Grace, gözlerimi kaçırarak.

"Muhtemelen geçmişte verdiği hangi korkunç kararların onu bu ana getirdiğini anlamaya çalışıyordur, bir yıldız-yüzüne çılgılık atan psikopat."

Kenji ona ters ters bakar. "Biz çılgılık atmıyoruz, tatlım. Biz çılgılık atamayacak kadar muhteşemiz."

Arkamdan bir ses, "Bilmiyorum dostum. Ses spektrumunun kulak delici ucunda bir sürü ses çıkardığını duydum."

Kenji burnunu çekerek, "Bunu, camlar kırılana kadar tiz do söyleyebilen bir adam söylüyor," diye cevap verir. "Git buradan, köylü."

Etrafımda dolaşan Nico kıkırdıyor. Bir kolunu Kat'in omuzlarına atıyor. Kat ona bakıyor ve yanına doğru eğiliyor. Onu alnından öpüyor, sonra çenesini bana doğru çeviriyor. "Havalı yelek, Barney."

Kenji pazılarına tokat atıyor. "Gördün mü! Nico bile beğendi!" "Evet, demek istediğimi kanıtlıyor, Nico kıyafetlerini seviyor boyalı. Giydiği şu kot pantolona bak. Nasıl nefes alabiliyorsun, dostum? Acı verici görünüyor."

Nico sırtarak kalçalarını sallıyor. "Hayranlara istediklerini vermeliyim."

Chloe ilkel bir şekilde "İğrenç" diyor.

Kenji etrafına bakınır. "'İğrenç' demişken, senin o canavar adamın nerede?"

"AJ, Abby ve dadıyla birlikte mutfakta. Kapıdan girer girmez yemek şirketinin getirdiği sebze biberin kokusunu aldı ve hemen ona doğru koştu."

Kat alnını kırıştırır. "O olduğunu nereden bildi? sebze chili?"

Chloe'nin gülümsemesi küçük ve tatmin edici. "Koku alma duyusu onun süper gücü." Gülümsemesi daha da genişliyor. "En azından süper güçlerinden biri."

Kenji elleriyle kulaklarını kapatır. "Eğer 'Koca Baba' kelimesi ağzından çıkmak üzereyse, pembe pedi'nin her yerine kusarım, kızım."

Chloe gülerken, kabuk pembesine boyanmış ayak tırnaklarına baktı. "Sanırım parmak arası terlikten başka bir şey giymeliydim."

"Bugün kimse bir şeyin üzerine kusmayacak," diyor Kat, sorumluluğu üstlenerek. "Bu Barney'i kim bilir son görüşümüz olacak."

Bu yüzden herkesin yetişkin gibi davranmasını ve hareket etmesini bekliyorum."

Grace sert bir şekilde, "Bu bir grup hayvanat bahçesindeki hayvanlardan sofra adabına dikkat etmelerini istemek gibi bir şey. Bu akşamı yumruk yumruğa kavga etmeden ya da polisler bizi ziyaret etmeden atlatırsak çok şaşıırım."

"Polisler mi? Yumruk yumruğa kavga mı? Kulağa parti gibi geliyor!"

Brody, her zamanki Eurotrash kıyafeti olan, üst dört düğmesi açık, kaburgaları saran elbise gömleği, dar tasarım pantolon, çorapsız mokasen ayakkabılar, gülünç derecede büyük bir saat ve muhtemelen şekillendirmesi bir saatini alan ustaca karıştırılmış saçlarıyla grubun yanına gelir.

Bir şekilde gösterişli ya da eşcinsel görünmeden bunu başarıyor. Piç kurusu.

Grace, Brody'ye gülümseyerek, "Kat bu gece en iyi şekilde davranmamız için bizi uyarıyordu," diyor.

Öpüşmeden önce bakışlarımı kaçırıyorum ve Kenji'ye bakıyorum. "Neden Brody için giyecek bir şeyler bulmuyorsun, böylece etrafta Posh Spice gibi görünmek zorunda kalmaz?"

"Çünkü Posh Spice seksi olandı, aşkım. Ve savaşta olmadığı halde savaş botu giyen bir adamın, başkalarının moda tercihleri hakkında fikir yürütmesine izin verilmez."

Brody bana sırtıttığında iç çekip başımı sallıyorum. Sonra gözlerimi biraz solgun görünen Kat'e diyorum. "Hey. İyi misin?"

Nico ona sertçe bakar. "Bebek mi?"

Kat burnundan derin bir nefes çeker ve büyük bir rüzgarla dışarı üfler. "'Sabah bulantısı' terimini kim icat ettiyse yanlış anlamış. Daha çok tüm gün süren bir hastalık gibi."

Chloe bir elini karnına koyarak, "Anlat bakalım," diyor.

"Siz iki tavuğun şikayetlerini dinleyin." Grace başını sallıyor ama kız arkadaşlarına sevgiyle gülümsüyor.

Ne kadar yakında sabah bulantılarından şikayet eden kişinin o olacağını merak etmemeye çalışarak konuyu değiştiriyorum.

"Sadece meraktan soruyorum Kenji, neden bir askı dolusu kıyafet taşıyorsun?"

Brody homurdanıyor. "Ne zaman bir raf dolusu kıyafeti sürüklemiyor ki?"

Onu görmezden gelen Kenji bana gülümsüyor. "Sana söyleyebilirdim ama o zaman seni öldürmek zorunda kalırdım."

"Ha. Ciddiyim. Soruya cevap ver."

"Çok otoriter!" Sırıtarak kirpiklerini tekrar kırıştırıyor. "Bana dominant davranmana bayılıyorum, aşkım. Çok seksi."

Tavana bakıyorum ve iç çekiyorum. "Evet. Bu benim. Daracık bir yelek giymiş koca seksi."

Nico, "Harika bir şarkı adı." diyor.

Kenji, "Trés çok demek, büyük değil. Fransızca konuştuğunu da biliyorum, o yüzden taşralı bir aptal gibi davranmayı bırak. Ve gözlerini bana çevirme!"

Kat, Chloe ve Grace hep bir ağızdan "Fransızca biliyor musun?" diye soruyorlar.

Herkes bana bakıyor.

Şimdi sırtan Kenji'ye yumuşak bir gülümseme gönderiyorum. "Dikkatli ol, balkabağım. Pandora'nın Kutusu'nun anahtarını kırmamı istemezsin, değil mi?"

O dudaklarını bükerek somurtuyor, diğer herkes ise şaşkınlık içinde bir ileri bir geri bakıyor.

"Neden burada çok şey kaçırdığımız hissine kapılıyorum?" diye soruyor Nico, kapüşonlu göz kapaklarının altından bana bakarak.

Kenji, "Çok şey kaçırıyorsun, tamam, ama o şey kulaklarının arasındaki yankı odasında" diye takılır. Sonra burnunu havaya kaldırır ve kırmızı parlak topuklu ayakkabılarıyla, giysi askısını arkasından çekerek uzaklaşır.

Tüm gözler bana döndüğünde, yine yumuşak gülümsememi takınıyorum. "Ona aldırmayın. O adet öncesi."

Kat diyor ki, "Cinsiyetçi olma!"

Grace, "İkisi de erkekse ve Kenji adet görmüyorsa bu ifade cinsiyetçi olabilir mi?" diye soruyor.

Başını eğerek bana bakıyor. Yaptığı yorum hazırlıksızdı ve ifadesi yumuşaktı ama yeşil gözleri sorgulayan mızraklar gibi beni delip geçiyor.

Belli ki bu konuda içeriden bilgi sahibi olduğumu biliyor. Tanrım. Akıllı kadınlar benim kriptonitimdir.

Aletim uyanma ve esneme zamanının geldiğine karar vermeden önce başımı çeviriyorum. "Özür dilerim hanımlar. PMS şakaları cinsiyetçi. Lütfen bu gece kimse içkime garip bir şey koymasın."

Grace gözlerini kısıyor, Brody sıkılmış görünüyor ve Nico, az önce küçük, hanımefendi bir geçirti çıkaran ve limon yemiş gibi bir surat ifadesi takınan Kat'le ilgilenmekle meşgul.

"Tuzlu krakerlerime ihtiyacım var, tatlım," diyor yüzünü buruşturarak.

Nico onun ihtiyacı olan şeyin ayaklarının yerden kesilmesi olduğuna karar verir. Onu kollarının arasına alıyor ve ona gülümseyerek gözlerinin kamaşmasını sağlıyor. Sonra hafifçe yeşil.

Ben de diyorum ki, "Uh-oh. Chloe'nin pedi üzerine kusan Kenji olmayabilir. Onu mutfağa götürüp patlamadan önce biraz kraker alsak iyi olur."

"Bu zihinsel imge için teşekkürler," diyor Brody neşeyle. "Bana Monty Python'un şişman adamın çok fazla yedikten sonra patladığı filmini hatırlattı... hangisiydi o?" Onay için Grace'e bakıyor ama Grace hâlâ yeşil gözlerini bana dikmiş durumda.

"Unuttum. Eminim Barney biliyordur. O bir film tutkunudur." Başımı sallayarak omuz silkiyorum.

"Hayır."

Grace'in saçmaladığımı bildiğini söyleyebilirim, ama 1983'te çekilen The Meaning of Life filminden olduğunu ve şişman adamın adının Bay Creosote olduğunu bildiğimi itiraf etmek üzereysen ne olayım.

Brody Grace'e sahip olsa bile, onun önünde ona üstünlük taslayacak kadar aşağılık değilim.

Chloe, "Ben sizi mutfağa kadar takip edeceğim ve A.J.'in henüz tüm yiyecekleri parçalamadığından emin olacağım," diyor. Gülüyor. "Onu büfenin etrafında yalnız bırakamam.

Sanki kasırğa geçmiş gibi oluyor."

Mutfağa doğru giderlerken Brody'nin telefonu çalar. Cebinden çıkarır ve ekrana bakar. "Bu benim

Anne." Grace'in şakağına bir öpücük konduruyor, sonra arkasını dönüp telefona cevap veriyor ve konuşurken uzaklaşıyor.

Grace ve ben birbirimize baktık. Bir süre sonra sessizce, "Sen iyi bir adamsın, Barney. Her kimsen."

Tuhaf bir his göğsümü sıkıştırıyor. Başka tarafa bakıyorum. "Ben sadece sıradan bir adamım. Diğerlerinden bir farkım yok."

Hafifçe gülüyor. "Tabii. Ben de Elvis Presley'im."

Ona tekrar baktığımda başını sallıyordu, belli ki eğleniyordu.

"Ne?"

Gri gözleri mizahla parlıyor. "Yok bir şey, sert çocuk." Tekrar gülüyor ama hemen ayılıyor. "Bana bir iyilik yap."

Hemen tetikteyim. Brody'ye baktığımda, hemen açıklığa kavuşturdu.

"Sizi zor durumda bırakacak bir şey değil." Duraksıyor. "En azından ben öyle olduğunu sanmıyorum."

Kollarımı göğsümde kavuşturup ona bakıyorum ve hiçbir şey söylemiyorum. Benden yapmamı isteyip de reddedebileceğim çok az şey var ama nereye gittiğini görmek istiyorum.

Alışılmadık utangaç bir hareketle kızıl saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştıran Grace, bana bakmadan önce bir an yere bakıyor. "Dün gece garip bir rüya gördüm. Bir yusufçuk vardı."

Kalbim durdu.

Kollarımdaki tüm küçük tüyler diken diken oldu.

Bir nefes alır, sonra farklı bir yöne gider. "Bu yeni işinde dikkatli ol. Ama aynı zamanda... açık ol."

Kelimeyi zorlukla üretebiliyorum, ama başarıyorum. "Açık mı?"

Grace'in gözlerinde garip bir şey yansıyor. Tanımlayamadığım bir duygu. Düşünceli bir şekilde, sanki hafızasında kaybolmuş gibi, "Sen mutluluğu hak ediyorsun, Barney" diye mırıldandı. Bir süre sonra bakışları keskinleşiyor ve sanki ruhumun derinliklerini görür gibi oluyor. "Ama mutluluğu kaybettiğin yerde bulamazsın. Önüne bak, arkana değil. Gelmekte olan değişime açık ol."

Değişim geliyor, Nasir. Kim olduğunu unutma.
Ne söz verdiğini unutma.

Sevan'ın rüyamda söylediği sözleri hatırlayınca vücudumda bir titreme oluyor. Grace'e bir adım daha yaklaşıyorum. Sesim kalın, "Gördüğün yusufçuk-" diyorum.

Ama sonra Brody geri dönüyor, bir şeye gülüyor ve Grace'i kolundan tutuyor. "Tanrım, bu kadın inanılmaz. Noel için gelip gelmeyeceğimizi öğrenmek istedi. 'Temmuz ayındayız anne! Noel'e daha beş ay var!' Dedim. Sonra, 'Ama sence Grace beş ay sonra bu haliyle uçmak ister mi?' dedi. Ben de dedim ki..."

Grace ona termonükleer bir ölüm bakışı gönderdiğinde, dudağını ısırarak sessizliğe gömülür.

Onun durumunda.

Grace hamile.

Sadece evren bana başka bir işe başlama kararımın doğru olduğunu kesin bir dille bildiriyordu.

İkiyle ikiye bir araya getirdiğimi fark eden Grace özür dileyerek bana bakıyor. "Henüz kimseye söylemedik. Sır tutabilir misin?"

"Sırlar benim uzmanlık alanımdır, tatlım," diyorum gülümseyerek. "Tebrikler."

Bir renk cümbüşü bakışlarımı yakalıyor. Dışarıda, verandada, cam kapıların önünden bir yusufçuk geçiyor, kanatları yaz güneşinin altında mavi ve yeşilin yanardöner bir bulanıklığı.

"W ell, İyi, Eğer o değil herkesin favori korumam."

A.J. kocaman mermer adanın arkasında durduğu yerden bana sırtıyor, elinde koca bir kase dumanı tüten biber var. Kehribar rengi gözleri sağ omzumun üzerinde bir yere odaklanmış. Mutfağa girdiğimden beri tek kelime etmedim ama bir şekilde kim olduğumu biliyor.

"Ben olduğumu nereden bildin?"

"Yoğun bir enerjin var kardeşim. Çok kıllısın."

Ben alay edince güldü. "Tamam, bu senin sabunun. Baharatlı turunçgiller gibi kokan tanıdığım tek kişi sensin."

Mutfak masasında, tuzlu biberli topuzu ve gümüş gözlükleriyle yaşlı bir Filipinli kadın olan dadısının yanında oturan Chloe'ye bakıyorum. Chloe ve A.J.'nin güzel bebekleri Abby, Chloe'nin kucağında, annesinin uzun sarı saçlarını tombul elleriyle kavırıyor ve mırıldanıyor. "Onun bu acayip koku alma duyusundan para kazanmanın bir yolu var mı? Ona bir reality şov falan ayarlayabilir misin?"

"Biliyorum, değil mi? Bu biraz çılgınca. Yemin ederim havadaki bir değişikliğin kokusunu günler öncesinden alabiliyor."

"Onu cesaretlendirme," diyor Nico. Mutfağın diğer tarafında, buzdolabının yanında Kat'e tuzlu kraker yediriyor.

Şımarık bir evcil hayvan gibi parmaklar. "Kafası zaten yeterince büyük. Süper insan olduğunu düşünmeye başladı. Dün bana güneş ışığını duyabildiğini söyledi."

Kaşlarımı kaldırıp A.J.'ye bakıyorum. Sanki paylaşmak için sabırsızlandığı bir sırrı varmış gibi gülümsüyor.

Diyor ki, "Sana gelişmiş tat alma duyumu anlatana kadar bekle. Yemek yemeyi her zaman severdim, ama artık her küçük lezzet nüansını tadabiliyorum..." Chloe'ye doğru gülümsüyor. "Her zaman ağzım doludur."

Chloe dudaklarını birbirine bastırıp saç diplerine kadar kızardığında, onun yemekten bahsetmediğini hissediyorum.

Bana bakıyor. Ona göz kırpyorum, her şey onun ve A.J. için bu kadar iyi gidiyor gibi görüldüğü için mutluyum ve kızarması daha da derinleşiyor.

"Artık paylaşmayı bitirdiğimize göre, lütfen biri onur konuğumuza bir içki getirebilir mi?" diyor.

Üniformalı yaklaşık bir düzine yemek şirketi çalışanı mutfağın etrafında koşuşturuyor, dışarıdaki garaj yoluna park etmiş kamyonetlerden büyük alüminyum yemek tepsileri ve çeşitli ısıtma ve servis ekipmanları getiriyor. İçki şişeleri lavabonun yanındaki tezgahın üzerinde üç sıra halinde dizilmiş durumda ve barlar dışarıdaki havuzun etrafına ve oturma odasına kuruluyor. Görünüşe göre bütün bir orduyu sarhoş etmeye yetecek kadar alkolümüz var.

Gelen ekiple birlikte, buna ihtiyacımız olacağını biliyorum.

"Size ne ikram edebilirim efendim?" İnci gibi beyaz bir gülümsemesi ve parlak gözleri olan neşeli bir kız bana doğru zıplıyor. Şüphesiz bir aktris. Kansas'tan ya da başka bir eyaletten otobüsten yeni inmiş. Hâlâ Los Angeles'ta geçirdiği kayda değer bir zamanın onu çoktan yenmiş olacağı o umut dolu taze yüz ifadesine sahip.

"Viski. Neat."

"Belirli bir marka var mı? Bir milyon tane var." "Şaşırt beni."

"Yapacağım!" Bana megawatt gücünde bir gülümseme daha atıyor ve zıplayarak uzaklaşıyor.

Lise amigo takımının kaptanı olduğuna karar verdim. Küçük Kasaba Popülerite Güzeli, mezuniyet balosu kralını beceriyor ve Hollywood'da büyük işler yapmayı hayal ediyor.

Birkaç dakika sonra bana içkimi uzattığında depresyondaydım. Onu omuzlarından tutup sarsmak ve gençliğinin nereye gittiğini merak edip orta yaşlı bir kadın olarak bir barda garsonluk yapmaya başlamadan önce kışını kaldırıp otobüse atlayıp memleketine dönmesini söylemek istiyorum.

Daha önce milyonlarca kez görmedim değil. New York'un zor bir şehir olduğunu söylerler ama en azından bir ruhu vardır. Los Angeles ise yüzeyde her şeyin iyi görüldüğü ama altında her şeyin çürüdüğü bir çorak arazi.

Belki de çok uzun zamandır buradayım. Bütün güneş beynimden geriye kalanları pişirdi.

Viskiyi içiyorum ve bir tane daha içmesi için şımarık Bayan Popülerite'ye işaret ediyorum.

Brody ve Grace mutfağa girdiğinde, buranın biraz kalabalıklaştığına karar verip tuvalete gidiyorum. Yüzüme su çarpıp ellerimi yıkıyorum, hâlâ Grace'in yusufçukla ilgili rüyasındaki tuhaf tesadüfle meşgulüm.

Ama ben tesadüflere inanmam. Her şey olması gerektiği sırada, olması gerektiği sebepten dolayı olur, bu sebebin ne olduğunu bilmesek bile. Grace'in dediği gibi açık kalmaya ve neler olacağını görmeye karar verdim.

Banyonun kapısını açtığımda Bayan Küçük Kasaba Popüleritesi tam karşımda duruyordu.

"Oh!" Elini kapı kolundan çeker. Gözleri kocaman oldu. "Özür dilerim! İçeride birinin olduğunu bilmiyordum!"

"Özür dileyecek bir şey yok. Sadece dışarı çıkıyordum." Kenara çekiliyorum. Geçerken bana flörtöz bir gülümseme veriyor, kapıyı kapatırken göz teması kuruyor.

Kıkırdıyorum. Benim zevkime göre çok genç ama Kenji yelek konusunda haklıymış gibi görünüyor.

"Abi! İşte buradasın!"

Arkamı döndüğümde Ethan ve Chris'in ön kapıdan girdiklerini görüyorum, yanlarında da küçük siyah elbisesinin içine almakta zorlanacağı kadar büyük göğüsleri olan kıvrımlı bir esmer var. İki adamın arasında duruyor. Her ikisinin de bir kolu onun omuzlarına dolanmış. Kadının kolları da bellerine dolanmış.

Bad Habit'in klavyecisi ve başçısı her şeyi paylaşma eğiliminde. Buradaki vücut diline bakılırsa, büyük göğüslü arkadaşlarının da bir istisna olmadığını tahmin ediyorum.

Üçü de gülümseyerek yaklaşıyor. İkiz gibi giyinmişler, beyaz tişörtler ve yırtık kot pantolonlar giymişler, bileklerinde kalın saatler ve deri manşetler var. Her ikisinin de tam kol dövmeleleri ve iki günlük sakalları var. Ethan'ın ilginç bir şekilde yüzünün bir tarafında çizikler var. Sonra Chris'in boynunda çizikler olduğunu fark ediyorum. Bir gülümsemeyi bastırıyorum.

Görünüşe göre yeni kız arkadaşlarının keskin pençeleri var.

"Selam çocuklar. Nasılsınız?"

Ethan koca memeli esmerden ayrılıyor ve beni ayı gibi kucaklıyor. "Gittiğin için sana hâlâ kızgıyım, seni sık kafalı," diyor hırıltılı bir sesle ve sırtıma vuruyor. "Altıma kim bakacak?"

"Nico'nun benim yerime birini işe aldığını biliyorum, o yüzden sızlanmayı bırak." Geri çekildim ve ona sııttım. Çiftin en duygusal olanı o, düğünlerde hep tıkanır, bebeklere miyavlar ve aniden sertçe sarılır.

"Kimse senin yerini dolduramaz dostum. Seni özleyeceğiz."

"Şimdi bana ağlama prenses," diyorum şefkatle, gözlerindeki nemi görünce.

"Siktir git" diye homurdanıyor ve omzuma dostça bir yumruk atıyor.

"Peki ya sen, Chris?" Gülümseyerek ona dönüyorum.
"Sen de mi su işlerini başlatacaksın?"

"Hayır. Senden hiç hoşlanmadım. Çok tutucusun. Seni arkamda gördüğüme sevindim."

Birbirimize sarılıyoruz, sonra da Busty boğazını temizleyene kadar birbirimize aptal gibi sırtıyoruz.

Chris der ki, "Oh, **kahretsin!** Özür dilerim. Barney, bu Heather.

Heather, Barney. Bu onun partisi."

"Memnun oldum, Barney. Senin hakkında çok şey duydum." Heather elini uzattı.

Elini sıkıyorum, tutuşunun sertliğinden ve dik, saçma sapan bakışlarından etkileniyorum. "Hepsi yalan, hiç şüphesiz. Bu ikisi o kadar bok dolu ki gözleri kahverengi."

Gülüyor. "Evet, öyleler. Tanıştığımızda bana söyledikleri ilk şey bana deli gibi aşık oldukları ve hepimizin evlenmesi gerektiği idi."

Ethan, "Bu saçmalık değildi, bebeğim." diyor.

Kıkırdayarak başını sallar. "Evet, doğru. Memelerim de gerçek."

Chris ve Ethan bir anlığına onun göğüslerine hayranlıkla bakarken, ben de ondan beklenmedik bir şekilde etkilenerek yüksek sesle gülüyorum.

"Ben yokken çocuklarıma göz kulak olsan iyi olur Heather. Başlarının belaya girmemesi için onlara göz kulak olacak birine ihtiyaçları var."

Önce Ethan'a, sonra Chris'e bakar. Gülümsemesi küçük ve sevecen. "Oh, onlara iyi bakılacak, merak etme."

Üçü de birbirine bakıyor. Yine gülmekten kendimi alamıyorum.

"Efendim?"

Bayan Popölarite'nin bana bir viski uzattığını görmek için döndüm.

"İçkini mutfakta unutmuşsun."

"Oh. Harika. Teşekkürler." Aldım ve ona sahte bir selam verdim. O da bana reverans yaparak ve cilveli bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

Ethan ve Chris'e dönüp baktığımda, yüzlerinden ne düşündüklerini anlayabiliyorum. Başımı sallıyorum. "Onu pantolonunuzun içinde tutun çocuklar, o benim için çok genç."

"Bana yasal görünüyor," diyor Chris.

"Yasal ya da değil, ilgilenmiyorum."

Ethan diyor ki, "Dostum! Sen keşiş falan mısın?" "Son baktığımda değildim."

"Bu gece ona vurmalsın! Şu hatunun kıcını gördün mü? Eğer bana sana baktığı gibi baksaydı, çoktan taşaklarına kadar içine girmiştin!"

Heather'a bakıyorum ama o sadece gülümsüyor. Sanırım kıskanç bir tip değil.

"Unuttuysan söyleyeyim, sabah New York'a giden bir uçağım var. Bir ilişkiye başlamak için ideal bir zaman değil."

Chris inanmayan bir kahkaha atar. "İlişki mi? Onu banyolardan birine götür ve lavabonun üzerine yatır."

"Ne kadar romantik." diyorum.

"Cidden," diyor Ethan, sesi endişeli geliyor. "En son ne zaman biraz aldın, kardeşim?"

"Cidden, kardeşim, seni ilgilendirmez."

Chris ve Ethan birbirlerine bakarlar. "Hatırlayabildiğiniz kadarıyla hiç kız arkadaşı oldu mu?"

"Ne yani, eşcinsel olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır, ama demek istediğim, onu bir kadınla hiç görmedik. Hiç. Bu da ne demek oluyor?"

Ağır ağır iç çektim. "Tam burada duruyorum, aptallar."

Heather, "Belki de sadece özel hayatını gizli tutmayı seviyordur," d i y o r .

Chris ve Ethan bana şüpheyile bakıyorlar. Chris, "Gizli bir hayatın mı var, kardeşim?" dedi.

Ses tonum ılımlı, "İkiniz de çenenizi kapatın. Ve teşekkürler Heather, mantığın tek sesi olduğun için. Ve şimdi

Özel hayatım hakkında gönlünüzce spekülasyon yapabilmeniz için gidiyorum." Kadehimi Heather'a kaldırıyorum. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Arka bahçeye doğru ilerliyorum, çocuklar beni geri çağırmaya çalıştıklarında elimi sallayarak reddediyorum. Heather'ın beni uzaklaştırdıkları için onları nazikçe azarladığını duyuyorum, sonra Chris benden etkilendiğini söyleyerek dalga geçiyor.

Diyor ki, "Tabii ki öyleyim. Adam günah kadar seksi. Kollarındaki dövmeler ne öyle? Bir çeşit egzotik dile benziyorlar."

Ethan, "Senin tahminin de benimki kadar iyi. Onları daha önce hiç görmedim. Onu tanıdığım süre boyunca takım elbise dışında bir şey giymedi."

Heather'ın sesi gırtlaktan gelen bir mırıltı. "Bir gizem. Daha da ateşli."

Chris kıkırdar. "Muhtemelen bizi hâlâ duyabiliyordur."

Omzumun üzerinden sesleniyorum, "Evet, yapabilirim. Senden hoşlandığımı biliyordum, tatlım."

Kadın kahkahalarının sesini duyuyorum. Sonra, tam açık cam kapıdan verandaya geçerken, "Seni de sevdim, gizemli adam!" diye bağırıyor. Umarım daha sonra görüşürüz!"

Görünüşe göre, Chris ve Ethan'ın yeni kız arkadaşını hepimizin hayal edebileceğinden çok daha fazla görecektim.

B Saat sekizde, güneş batıyor, parti tüm hızıyla devam ediyor ve ben dördüncü viskimi içiyorum. Bu kulağa kötü geliyor, ama kendimi Saatte bir tane, kafam bile iyi değil.

Ancak diğer herkes kesinlikle öyle.

Havuzun ve bahçelerin etrafında kaynaşan kalabalık, bağırان ve gülen, küfreden ve içen, çimlerde çıplak ayakla dans eden ve DJ'in verandanın sol tarafındaki ışıklı kabininde döndürdüğü müziğe uyumsuz şarkılar söyleyen gürültülü bir gruptur. Konuklar devasa bir penis şeklindeki buz kızağından dökülen votka shot'larını içiyor. Çimenlik alanın uzak tarafına sivri uçlu sirk temalı bir rave çadırı kurulmuştur. Birkaç düzine insan havuza girmiş bile. Bazıları tamamen giyinik, bazıları doğum günü kıyafetlerini giymiş.

Etraftaki hava da marihuananın tatlı ve keskin kokusuyla kokuyor.

"Rock 'n' roll, bebeğim." Nico elinde bir içkiyle sırtarak yaklaşıyor. "Eğleniyor musun?"

Üstü çıplak kızıl saçlı bir kadının suyun içinde bir aşağı bir yukarı zıplamasını izlediğim havuza bakıyorum. Gözleri kapalı ve kolları başının üzerinde, müzik dışında her şeyden habersiz. Genç, ıslak ve güzel.

"Evet. Tanrı Amerika'yı korusun."

Bakışlarımı takip ediyor ve kahkahalara boğuluyor. Kadehlerimizi tokuşturarak kadeh kaldırıyoruz, sonra başımızı arkaya atıp içkilerimizi yudumluyoruz. Bitirdiğimizde havuza dönüyorum ama göz ucuyla onun beni izlediğini görüyorum.

"Kat zor zamanlar geçiriyor," diyor, sesi alçalarak.

Hamileliği kastetmediğini biliyorum. "Ona bakmak için sen varsın. O iyi olacak."

"Senin için endişeleniyor. Yalnız olman. Ülkenin diğer ucunda. Ailen ya da arkadaşların olmadan."

Gülümsüyorum. Kat'ın benim için nasıl endişelendiğini biliyorum. Bence bu çok tatlı. Deli kayınbiraderi onu öldürmeye çalıştığından beri -neredeyse bu süreçte beni de öldürüyordu- yakınlaştık. Kardeşler gibi, ama rekabet olmadan. O harika bir kız. Akıllı, güçlü ve sevdiklerini koruyan bir anne. Harika bir anne olacak.

"Yakında endişelenmesi gereken daha önemli şeyler olacak. Bebek için bir isim seçtin mi?"

"Hayır. Uğursuzluk getirmek istemiyor."

Ona bakıyorum. Bir omzunu kaldırıyor ve konuyu değiştiriyor.

"Eğer seni tanıdığımı düşünüyorsam, şimdi vedalaşmalıyım, çünkü parti bitmeden İrlandalı gibi vedalaşıp kaçacaksın."

O haklı. Bir partiden ilk ayrılan hep ben olurum. Ve bunu yaparken genellikle gizli moddayımdır. İlgi odağı olmaktan daha çok nefret ettiğim bir şey varsa, o da veda etmektir. Bu da bu geceyi çifte darbe yapıyor.

"Beni bir gün daha mesaide tutmalıydın ki gidemedim," diye şaka yapıyorum.

"Eğer bana kalsa, sürekli olarak mesaide olurdun, kardeşim. Pittsburg'daki bir panayır sahnesinde yaşlı ve gri olurduk ve sen de Armani takım elbisenle arkamızda durur, emekli olmayı reddeden bir aksiyon kahramanı gibi kalabalığa gözlerini kısarak bakardın."

"In the Line of Fire filmindeki Clint Eastwood gibi," diyorum, karşılaştırma hoşuma gidiyor.

"Evet, ama başkan yerine bir grup yaşlı rock yıldızını koruyor olacaktınız."

Bunun nasıl bir şey olabileceğini düşünüyorum. "A.J. kel ve 400 kilo olurdu."

Nico gülüyor. "Evet. Brody de Jagger gibi buruş buruş olurdu."

Parmaklar çapraz. Brody'nin seksen yaşında, cılız ve çelimsiz, kafasında kalan son beş saç teliyle övündüğü zihinsel görüntüsüne gülümsüyorum. Sonra kaşlarımı çatıyorum ve o hıyarın muhtemelen o zaman da şimdiki kadar şık ve çocuksu bir yakışıklılığa sahip olacağını fark ediyorum.

"Chris ve Ethan'ın aynı tekerlekli sandalyeleri olacak." "Ve titanyum kalçaları."

"Ve kız arkadaşlar."

"Ha!" diye homurdanıyor Nico. "Acaba Krugermann ikizleri hala buralarda olacak mı?"

"Tanrım. Münih'teki o çılgın geceyi hatırlıyor musun?" "Hangisini?"

Gülüştürüyoruz, çünkü iyi bir noktaya parmak basıyor. Uzak yerlerde sayılamayacak kadar çok çılgın gece geçirdim.

"Ah, dostum," diyor hüzünlenererek. Batan güneşin parlayan turuncu ışığında, o meşhur kobalt mavisi gözleri hüzünle doluyor. "Sensiz hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Şaka değil."

"İdare edersin."

Bir an beni inceledi. "Bir sorum var. İstemiyorsan cevap vermek zorunda değilsin."

Bir kaşımı kaldırıp bekliyorum.

"Hayatına devam etme kararının ne kadarı Grace ve Brody'nin birlikte olmasıyla ilgili?"

Buna şaşırmadım. Nico beni çok iyi tanır. Sorudan dolayı da üzgün değilim, çünkü adil bir soru. Her zamanki gibi ona karşı dürüstüm.

"Bu sonucu sevdiğimi söylemiyorum ama günün sonunda onlar adına mutluyum. Evet, orada bazı duygular vardı ve belki de...şey. Kartlarda yoktu. Asıl mesele, onun için doğru olanı yapacağını biliyorum. Sadece bir değişikliğin zamanı gelmişti." Kendi kulaklarıma bile iç çekişim hüzünlü geliyor.

Nico bir süre sessiz kalıyor, sonra başını sallıyor ve sert bir nefes veriyor.

"Ne?"

"Bir şey yok. Sadece..." Bakışlarımı karşılıyor. "Bir gün senin o kale duvarlarını aşacak biri çıkacak, kardeşim."

"Tanrı aşkına!" diye mırıldandım. Sesin bir aşk şarkısı gibi."

Dudaklarını büzüyor. "Evet, bu iyi bir cümle. Bunu kullanacağım."

Gözlerimi deviriyorum.

"Ama mesele hala geçerli."

Şimdi sinirlenmeye başladım. "Ne demek istiyorsun?"

"Eğer dikkatli olmazsan, hayatını kendisi için bir aile kurmak yerine başkalarının ailelerini korumakla geçiren o yaşlı bunak Clint Eastwood karakterine dönüşeceksin. Bir gün yetmiş yaşında, idrarını tutamayan ve yalnız biri olarak uyanmak istemezsin."

Zerre kadar alaycı olmadan, "İlham verici konuşmanız için teşekkür ederim. Bunu dikkate alacağım. Artık partimin tadını çıkarabilir miyim, Debbie Downer?"

Yüzünü buruşturuyor. "İnatçı sik."

"Ana tavuk. Östrojen mi alıyorsun, yaşlı bayan? Çünkü büyükannem gibi konuşmaya başladın."

"Eminim büyükannen akıllı bir ihtiyardı."

Güldüm, çünkü öyleydi. Sonra cep telefonum çaldı. Numarayı kontrol ettim, New York'tan arayan yeni patronumdu. Havadan sudan konuşacak bir tip değil, o yüzden önemli olduğunu biliyorum. Telefonu elime alıp Nico'ya bakıyorum. "Buna bakmalıyım."

Omzuma vuruyor ve gülümsüyor. "Tamam, ama sakın veda etmeden sıvışma. Tamam mı?"

"O muhteşem karına sarılmadan ve onu öpmeden buradan ayrılmak istemem, o yüzden gitmeden önce beni göreceksin."

Beni tersliyor, ona bir öpücük veriyorum, sonra başını sallayıp gülümseyerek uzaklaşıyor.

Cep telefonumdan cevapla tuşuna bastım. "Bay Hughes."

"Sana bana Connor demeni söylemiştim," diyor derin, gürleyen bir bariton. "Şimdiden emirlere itaatsizlik mi ediyorsun?"

"Hayır, efendim. Connor. Efendim."

"Değnekli İsa Mesih," diye mırıldandı. "Özür dilerim. Refleks."

"Umarım bu refleks kolorduda geçirdiğin zamanlardan kalmadır ve büyüklerine saygı duymak gibi saçma sapan bir fikirden kaynaklanmıyordur. Karım yaşlı olduğum konusunda yeterince saçmalıyor. Yeni acemimin de bunu yapmasına gerek yok."

İş görüşmemde tanıştığımızda, yaşının kırk civarında olduğunu tahmin ediyordum, aşağı yukarı birkaç yıl, bu da bizi çağdaş yapıyor. Fişek gibi bir kişiliğe ve felaket derecede çirkin bir gardıroba sahip çarpıcı bir kıvılcık saçlı olan karısı muhtemelen on yaş daha genç. At kuyruğu, piercing ve Hello Kitty kıyafetlerine olan eğiliminin yanı sıra her yerinde dövme var.

Ondan hemen hoşlandım.

Kocasını ise cehennem kadar korkutucu. Dağ gibi yapılı, çeliği eritebilecek bir bakışa sahip. Eğer cüssesi ya da bakışları sizi korkutmuyorsa, belindeki silahlar korkutacaktır. İşini kabul etmeden önce yaptığım araştırmalardan biliyorum ki adam olabildiğince ölümcül. Bir mil öteden tüfeğiyle yapacağı tek bir atışla kafamı uçurabileceği gibi, beni hiç terlemeden çıplak elle de öldürebilir.

Bu yüzden ona "Bay" ve "efendim" demek saygıdan ziyade kendini korumaya yönelik bir şeydir.

Connor Hughes'un kötü tarafına düşen birinin başka bir şey yapacak kadar uzun yaşamadığını düşünüyorum.

"Olumlu," diyorum, parmağımı kulağıma sokarak çünkü müzik onu duymamı zorlaştırıyor. Arkamı dönüp çimlerin üzerinden bahçenin en ucundaki villaya doğru yürüyorum. Bu konuşma yeterince uzun sürerse içeri girip biraz yalnız kalacağım.

"Bir partideymişsiniz gibi görünüyor. Böldüğüm için özür dilerim." "Önemli değil."

"Bunu hızlıca yapacağım. Görevlendirilmeden önce fazla zamanımız olmadığından, operasyonla ilgili bilgileri gözden geçirmenizi ve sizi sahaya çıkarmadan önce oyunculara aşina olmanızı istiyorum. Sorunuz varsa, buraya geldiğinizde üzerinden geçeriz. Size güvenli sunucumuzun bağlantısını e-posta ile gönderiyorum. Şifre, masamın arkasındaki duvarda asılı olan resimdeki slogan. Umarım fark etmişsinizdir, çünkü bir tane daha alamayacaksınız."

Bunun beni neden sırttırdığı hakkında hiçbir fikrim yok. Sanırım iyi bir meydan okumayı seviyorum. "Anlaşıldı."

Homurdanıyor, ben de bunu memnun olduğu şeklinde yorumluyorum. "JFK'de sizi bekleyen bir arabamız olacak."

"Harika. Uçağım rötör yaparsa sana mesaj atarım." Kıkırdıyor. "Gerek yok. Biz biliriz."

Doğru. Her yerde gözleri ve kulakları var. Metrix'te uydu yayınlarını taramaktan ve şifreli iletişimlerini çözmekten başka bir şey yapmayan tam zamanlı bir personel var. Karısı da Ulusal Güvenlik İdaresi için serbest çalışıyor. Muhtemelen Vladimir Putin'in ne renk iç çamaşırı giydiğini biliyorlardır.

"Oh, ve Nasir?"

"Evet?"

"Kurallar on iki saat içinde değişiyor."

Hat kesildiğinde yüksek sesle güldüm. Görünüşe göre Connor Hughes da vedalardan hoşlanmıyor.

Casita'ya giden yolu yarılamıştım bile, partiye dönmeden önce işemeye karar verdim. Yapı da ev kadar modern, tamamen cam, beton ve düz çizgilerden oluşuyor ve Pasifik'e kadar uzanan inanılmaz bir Los Angeles manzarasına sahip.

Ön kapı -boş bir oturma odasını gösteren kocaman bir cam levha- kilitli. Sorun değil, arkadan dolanıp kalabalığın görüş alanından çıkacağım. Misafir evinin yanından dolanıp arka bahçedeki üstü kapalı verandanın gölgesine giriyorum.

Sonra uzun, alçak bir inleme sesiyle olduğum yerde duruyorum.

Bu da neydi böyle?

Bir süre bekliyorum ama müziğin nabızı ve partiden gelen kahkahalar dışında bir şey duymuyorum.

Sonra inilti tekrar geliyor, bu kez sesler belirgin bir şekilde etin ete çarpmasına benziyor.

Birileri dayak yiyor.

Tamamen içgüdülerimle hareket ediyorum ve sessizce ilerliyorum, adrenalinim yükseliyor, öfke dalgası kanımı ısıtıyor. Görevde olsun ya da olmasın, benim nöbetimde birinin zarar görmesine izin verirsem lanetleneneğim.

Sürgülü cam veranda kapısının ardına kadar açık olduğunu görüyorum ve hemen kapının önüne geçiyorum. Boş odaya dikkat ederek içeri giriyorum. Mutfakta da herhangi bir insan izi yok. Ana yaşam alanı büyük, açık bir alan, bu yüzden bakılacak diğer tek yer kısa bir koridorun sonundaki iki yatak odası.

İlk yatak odası boş. İkincisi boş değil, bunu aralık bırakılmış kapıdaki boşluktan görebilecek kadar yaklaştığımda fark ediyorum.

Büyük boy yatakta üç kişi var. İki erkek dizlerinin üzerinde birbirlerine bakıyor, kadın ise aralarında dört ayak üzerinde duruyor.

Chris, Ethan ve Heather. Hepsi çıplak. Donup kaldım.

Bir anda aklıma geliyor ki, eğer bir zevk iniltisini acı iniltisiyle karıştırıyorsam, seks yapmayalı çok uzun zaman olmuş demektir. Sonra düşünmeyi bırakıyorum ve orada öylece durup bakıyorum, istesem bile hareket edemiyorum.

"Onun horozunu em, bebeğim," diye mırıldanıyor Chris, Heather'ın yayılmış uylukları arasında kendi ereksiyon aletinin başını dürtüyor. "Nasıl sevdiğini biliyorsun."

Bir elini Ethan'ın ereksiyonunun etrafına sararak uyuyor. Başını dolgun dudaklarının arasına alır. Şaftı okşarken başını emmeye başlar, diğer elinin üzerinde dengede durur, cömert göğüsleri hareketleriyle hafifçe sallanır.

Arkasında, bir eli kalçasında, diğeri tembelce dudaklarını okşarken Chris gülümsüyor.

Ethan nefesini içine çeker. "Kahretsin, bu çok iyi." Heather'ın uzun siyah saçlarını yüzünden itiyor, böylece onu emerken engelsiz bir görüşe sahip oluyor. Hareket yumuşaktır ve ona bakarken bakışları da öyle, dudakları ayrılmış, göz kapakları aşağı sarkmıştır.

"İyi kız," diye fısıldar Chris ve Heather'ın amının içine bir parmağını kaydırır.

Boğazının arkasından bir miyavlama sesi çıkarıyor ve kalçalarını esnetiyor.

Tam bu sırada benim de ereksiyon olduğumu fark ettim. Aslında kocaman, acı verici bir ereksiyon ve arkadaşlarım kız arkadaşlarıyla seks yaparken onları gözetlediğim için herhangi bir suçluluk duygusu barındırmıyor gibi görünüyor. Ancak ben durumdan pek de hoşnut değilim ve utanç, heyecan, keşfedilme korkusu ve daha fazla utanç gibi çelişkili duyguların olağanüstü bir karışımını yaşıyorum.

Ardından daha fazla heyecan. Kalbim o kadar hızlı atıyor ki sanki kokain almışım gibi hissediyorum. Terliyorum ve sadece on saniyedir burada duruyorum.

Sanki bunu hiç görmemişim gibi. Tam olarak bu değil, ancak Bad Habit'in tüm üyelerinin herhangi bir doktorun doymak bilmez cinsel iştahları olduğunu söylemek yeterli. Önce

Kat, Chloe ve Grace de geldi, onların oğlanları da tam bir orospuydu, Chris ve Ethan da onlara ayak uydurdu. Bacaklarını havaya kaldırmış o kadar çok groupie'ye rastladım ki gerçek sayıyı hesaplasam bana inanamazsınız. Bir grup rock yıldızıyla yollarda geçen bir hayat işte.

Ama bu farklı görünüyor. Sadece birbirlerine bakışlarından bile gerçek bir ilgi, gerçek bir güven olduğunu söyleyebilirim. Bu sadece aletlerini rastgele deliklere sokan iki haşarı genç adam değil, kabalığımı mazur görün.

Bu samimi görünüyor.

Bu da izlediğim için kendimi daha da sapık gibi hissetmememe neden oluyor.

Topuklarımın üzerinde dönüp yüzüme sıçratmak için biraz soğuk su bulmak üzereydim ki bir şey beni durdurdu.

Sadece pratikten gelebilecek bir hareket akışkanlığıyla, üçlü yeni bir pozisyona geçer. Konuşmadan ya da başka bir şekilde hareket etme arzusu belirtmeden, Ethan sırt üstü yatağa uzanır ve Heather ayaklarına bakacak şekilde yüzüne biner. Bu arada Chris, Heather'ın arkasında dizlerinin üzerinde, bacakları Ethan'ın omuzlarının her iki yanında kalır.

Şimdi Heather kapıya bakıyor.

Ethan'ın çıkık sikini kavrar, kalçalarını yüzüne doğru indirir ve sikini ağzına alır. Yanakları çukurlaşır. Onu dibine kadar alıyor, etrafında yumuşak bir şekilde inliyor, sonra yukarı bakıyor ve bana bakıyor.

Yakalandım, nefes almayı bıraktım.

Bakışlarımı tutarak, ağzını yavaşça Ethan'ın ereksiyonunun uzunluğuna doğru çekiyor, sonra dilini tepenin etrafında dolaştırıyor ve dudaklarını yalıyor.

Sonra bana gülümsüyor.

Boynumdan başlayarak, sıcaklık yüzümü kaplıyor.

Ethan amını yalamaya başladığında gözleri dalgalanıyor ama Ethan'ı amından aşağı indirirken bakışlarını benden ayırmıyor.

Tekrar boğazını sıktı, taşaklarını okşadı ve kalçalarını dilinin darbelerine göre esnetmeye başladı.

Külotumun içine hapsolmuş sikim zonkluyor ve seğiriyor, serbest kalmak için can atıyor.

"Zaten çok ıslaksın, bebeğim," diye mırıldanıyor Chris, horozunun başını açıkta kalan etine yukarı ve aşağı okşarken yayılmış bacaklarının arasına bakıyor. "Bence o küçük tatlı amcığının sikilmeye ihtiyacı var."

"Evet," diyor gırtlaktan gelen bir fısıltıyla, hâlâ bana bakıyor. "Becer beni. Lütfen beni derinden becer."

Sanırım pantolonuma boşalacağım.

Chris başka bir şey fark edemeyecek kadar Heather'a odaklanmış durumda. Örneğin, koridorda durup, kapının aralığından izlerken, sikini içine batırırken, zevkle homurdanırken ve ellerini kalçalarının etrafına sararken olduğu gibi. Ethan uzanıyor ve göğüslerinden birini okşuyor, gergin bir meme ucunu parmaklarının arasına sıkıştırıyor ve onu kıvrandırıyor.

Sonra üçü bir olarak hareket ediyor, küçük, çaresiz sesler çıkarıyor ve düzensiz nefes alıyor. Bu iyi koordine edilmiş bir danstır ve ilk önce Heather'ı orgazma getirme hedefi vardır.

Ethan onu diliyle çalıştırırken başını geriye atarak feryat ediyor. Chris onu sert, eşit vuruşlarla sikiyor, bir elini saçlarına sokuyor ve kıcını tokatlıyor.

Ter şakaklarımdan aşağı dökülüyor. Her nasılsa ereksiyonum elime doğru yol buldu. Umutsuzca nefesimi tutmaya çalışarak kot pantolonumun içinden sıkıyorum.

Sonra tekrar yer değiştiriyorlar.

Heather Ethan'a bakacak şekilde dönüyor. Ona biner ve kendini onun sikinin üzerine indirir. Adam onun içinde kayarken birlikte inlerler. Ethan uzanır ve ona binmeye başlarken göğüslerini okşar. Ethan'ın omuzlarının bir tarafına taşınan Chris, onu

Yüzünü nazikçe ellerinin arasına alır ve ağzını yumruğunun kafesinden dışarı fırlayan sikine doğru yönlendirir.

"Evet, em o siki bebeğim. Tanrım, ağzın çok tatlı." Pantolonunu indiriyor, kalçaları sarsılıyor. "Bizim tatlı güzel kızımız. Sen bize aitsin, değil mi bebeğim?"

İnliyor, ki hepimiz bunun evet demek olduğunu biliyoruz.

"Yaklaştım kardeşim," diyor Ethan düzensiz bir şekilde, parmakları şimdi Heather'ın kalçalarının kremi etinin derinliklerine gömülmüş.

"Henüz değil," diye fısıldıyor Chris, gözlerini kapatarak. "Neredeyse orada. Neredeyse-" Heather güzel konik parmaklarını toplarının altına ve bacaklarının arasına kaydırduğunda kırık bir ağlama ile keser.

Chris'in tüm vücudunun sertleştiği ve tavana doğru yönelttiği bağırıya bakılırsa, Heather prostatına çok hoşlandığı bir şey yapıyor.

Ethan onu daha sert sikmeye başlıyor, kalçalarını göğüsleri ve kıcı zıplayıncaya kadar yukarı itiyor, ama Chris'i emmeye devam ediyor, onun gürültülü, sarsıntılı orgazmı boyunca, Ethan'ın orgazmı boyunca da, iki adam titriyor, inliyor ve küfrediyor, sonunda sırtı sertleşene ve burnundan sert bir nefes alana kadar ve onlarla birlikte sınırı aştığını biliyorum.

Terden sıırıslıklam olmuş, zorlukla nefes alabiliyorum, arkamı dönüp koridordan banyoya koşuyorum, orada kapıyı kilitliyorum, kotumun fermuarını açıyorum, lavabonun üzerine eğiliyorum ve hayatımın en hızlı, en sert doruk noktasına kadar kendimi sarsıyorum.

Aynada terden kızarmış yüzümü görünce kısık sesle gülüyorum.

Belki de bu parti o kadar da kötü değildir.

A Gece yarısı havai fişekler başlayacak. Bununla hem Nico'nun ışıklandırmak için görevlendirdiği inanılmaz piroteknik gösteriden bahsediyorum ve CAA'den altı sarhoş menajerin Tom Cruise'la kimin sözleşme imzalayacağına dair kavgası. Görünüşe göre megastar son menajeriyle yollarını ayırdı ve köpekbalıkları sudaki kan kokusu yüzünden çılgına dönmüş durumda.

"Şu lanet olası herifleri tanıyor musun?"

İkinci kattaki havuza bakan balkonda yanımda duran, kendisi de CAA'de çalışan bir yetenek ajanı olan Marcus büzüşüyor. "Sevdiğimi itiraf etmekten utanıyorum." Tekrar kıkırdıyor. "Eğer bunun kötü olduğunu düşünüyorsanız, bir de şirketin tatil partilerinde görmelisiniz. Her yıl aynı altı dangalak ortalığı öyle bir dağıtıyor ki güvenlik onları dışarı atıyor. Geçen yıl ağacı ateşe verdiler. Devirdiler, elektriği kısa devre yaptırıldılar. Sonra bir bakmışsın Century Plaza'daki balo salonu dumanla dolmuş ve herkes çığlık atıyor."

"Neden yasaklanmıyorlar? Ya da kovulmuyorlar?"

"Çünkü bu yarım düzine moron sektördeki en büyük isimleri temsil ediyor. Beyoncé, De Niro, Lady

Gaga, Kanye West, Tom Hanks, Steven Spielberg... toplu olarak yönetimleri altında milyarlarca dolarlık varlıkları var. Kovulurlarsa, kadrolarını bir rakibe, belki ICA'ya ya da Gersh'e götürecekler, harika yeni haklarla dükkan açacaklar ve yıpranmaktan daha kötü olmayacaklar."

Pahalı takım elbiseler giymiş altı yetişkin adamın bir avuç aptal kardeşlik çocuğu gibi davranmasını izlerken kaşlarımı çatıyorum. Birbirlerine özensiz yumruklar atıyor, itişip kakışıyor ve küfrediyorlar, buzdan bir heykel bara çarpıyorlar. Bar devriliyor ve partinin ürkmüş konukları ciyak ciyak bağırıp yollarından atlarken parçalara ayrılıyor.

"Rekabet etmeme anlaşmaları var sanırdım."

"O kadar parayı temsil ediyorsun, kendi biletini kendin yazıyorsun." "Kulağa harika bir iş gibi geliyor."

"Ajans her zaman dolandırıcı arar, eğer ilgilenirsen. Yeni pozisyonun tutmazsa bir şeyler söyleyebilirim."

Bu bana iyi bir kahkaha attırdı. "Hayır, teşekkürler. Hollywood'u bir ömür boyu yetecek kadar gördüm. Los Angeles'tan ayrılmak için sabırsızlanıyorum."

Marcus kaşlarını kaldırarak beni değerlendiriyor. "Buradaki insanlarla işin bitti, öyle mi?"

Ses tonu sıradan ama araştırdığını hissediyorum. Brody ile birlikte olmadan önce Grace ile birlikte olduklarını biliyorum. Acaba hâlâ konuşuyorlar mı? Sonra Grace'in de Nico gibi onun yüzünden gittiğimi düşünüp düşünmediğini merak ediyorum.

Tanrım, umarım dedikodu konusu olmam. İnsanların arkamdan konuşması fikri tüylerimi diken diken ediyor.

Eşit bir şekilde, "Sadece manzara değişikliği zamanı." diyorum.

Marcus bana inanmadıysa bile belli etmiyor. Sadece başını sallayıp, "Evet. Seni anlıyorum. Ben doğma büyüme Cali'liyim ama bu şehir insanın önceliklerini altüst ediyor. Ne demek istediğimi anlıyorsanız, tam olarak gerçek hayat değil."

Havuzda eğlenen bir çift güzel genç modeli izliyoruz. Dev bir şişme kuğunun üzerinde oturuyorlar ve bir düzine kamera flaşı patlarken birbirlerinin çıplak göğüslerine su sıçratıyorlar. Bir sonraki içkimi aldığım da bu görüntüler Instagram'da olacak.

Dönüp Marcus'a bakıyorum. İri yarı bir adam, etkileyici derecede formda, yürüyüşünde belalılığı ima eden bir havası var. Kara Panter'in kel ve kaslı bir versiyonu gibi.

"Güvenlikle ilgili bir geçmişin var mı? Orduda? Herhangi bir silah eğitimi?"

Bana garip bir soru soruyormuşum gibi baktığında gülümsüyorum ve kendi sözlerini ona geri çeviriyorum. "Yeni işimde patron her zaman dolandırıcı arıyor. Fare yarışını bırakmak istersen bir şeyler söyleyebilirim."

Marcus gülüyor. "Ne yani, bu yüksek kaliteli aile eğlencesini kaçırayım mı?" Çenesini havuzdaki sahneye doğru sallıyor. Kızlar şimdi coşkuyla öpüşmektedir.

Bir süre sonra, daha ciddi bir tonda, "Ben şımarık zengin bir çocuktum. USC'ye futbol bursuyla gittim. Makineli tüfekle tüfeği ayırt edemezdim."

Homurdanıyorum. "Hadi ama. Her küçük yaşlı kadın makineli tüfek ile tüfek arasındaki farkı bilir."

"Yine de bilgisayarlarla aram iyidir. Ve insanlarla." Sesi düşünceli geliyor, sanki özgeçmişini ve becerilerini gözden geçiriyormuş gibi. Bir süre sonra ekliyor: "Ayrıca Krav Maga'da sekizinci Dan siyah kuşağım var."

"Vay be. Bu ustalık seviyesi. Muhtemelen serçe parmağınla bir adamı öldürebilirsin."

Başını eğip beni bir aşağı bir yukarı süzüyor.

"Başka bir adam. Ben değilim tabii ki. Ben çok sertim, dostum."

Tekrar gülüyor. "Öylesiniz. El dikimi ipek yeleşinden anlayabiliyorum."

Arkadaşça alayları görmezden gelerek, "Eğer film yıldızlarına bebek bakıcılığı yapıyorsan ve

"Partiler eskidiğinde beni ara. Nico bana nasıl ulaşacağını bilir."

Başını sallıyor ve sarhoş meslektaşlarından üçünün havuza yuvarlanışını belli belirsiz bir tiksintiyle izliyor.

Bir şekilde ondan haber alabileceğimi düşünüyorum.

Hemen aşağıdan gelen ani bir gürültü, bakmak için balkona eğilmemize neden oluyor. Oturma odasından bir sıra halinde, kocaman, renkli tüylü başlıklar, minik payetli bikiniler, yüksek topuklu ayakkabılar giymiş ve başka hiçbir şey giymemiş bir grup gülümseyen kadın çıkıyor. DJ, belirgin bir Mardi Gras hissi veren gümbür gümbür bir bando/rap karışımı çalmaya başlıyor ve kalabalık çıgıllara ve bağırışlara boğuluyor.

"Vay anasını," diyor Marcus, gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde.

"Bu Rihanna!"

Yanıldığına ikna olarak baktım. Ama kesinlikle süperstarın ta kendisi, tüm kalça sallama ihtişamıyla karşımda. Evden çıkıp havuzun etrafında dönmeye başlayan kostümlü sanatçılara önderlik ediyor ve gümbürdeyen ritimle dans ediyor.

Kalabalıktan biri ona kablosuz bir mikrofon uzatır. Ona bağırıyor, "Onur konuğumuz nerede? O kötü çocuğun bir öpücüğe ihtiyacı olduğunu duydum!"

Kalabalık çılgına döndü ve benim adımlı söylemeye başladı.

Nico. Seni sinsi piç. Beni zor durumda bıraktığın için dehşete düşmeme rağmen gülmek zorundayım. Her zaman abartılı jestler yapan biri olmuştur. Görünüşe göre bu gece de bir istisna değil.

"Kıçını kaldırıp oraya gitsen iyi olur!" Marcus kocaman bir sırtışla bana döndü. "Seni şanslı orospu çocuğu!"

"Benim daha iyi bir fikrim var. Sen git."

Mega Loto'yu kazandığını ve bir daha çalışmak zorunda kalmayacağını öğrenmiş gibi bir yüz ifadesi takınıyor. "Ne? Benimle dalga mı geçiyorsun? Dostum, bu senin partin ve bu da lanet olası Rihanna!"

"Seninle benim aramdaki farkı anlamayacak. Biz hiç tanışmadık. Ve ben de onun ilgi odağı olmaya dayanamıyorum."

Hatta ondan bir öpücük alma fırsatı için bile. Yani..." Havuz güvertesindeki sahneyi işaret ediyorum. "İyi eğlenceler."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup bacaklarımı açıyorum ki bir yere gitmediğimi anlasın.

Kocaman gülümseyerek sırtıma bir tokat attı. "Sen bir aptalsın. Sonra görüşürüz."

Sonra döner ve merdivenleri üçer üçer çıkararak hızla uzaklaşır.

Kalabalığın arasından geçip Rihanna'nın önünde sırtarak durmasını izleyecek kadar uzun süre kaldıktan sonra dönüp eve doğru yol alıyorum.

"Hey, Barney!"

Uzun koridorda yürürken yanından geçtiğim bir odaya bakarak birkaç adım geri gidiyorum. Nico'nun ofisinde, A.J. çerçeveli albüm kapakları ve Bad Habit'in çeşitli ünlülerle çekilmiş fotoğraflarıyla dolu bir duvara karşı deri bir koltuğa yayılmıştı.

Abby, A.J.'in dev kollarının beşiğine sokulmuş, derin bir uykuya dalmıştır.

Sessizce geçen ben olduğumu nasıl anladığını sormaya zahmet etmedim. Artık gözleri görmediği için gerçekten insanüstü duyu dışı güçlere sahip olduğunu düşünmeye başlıyorum.

"Hey sen. Burada tek başına ne yapıyorsun?"

"Yalnız değilim. Fark etmediysen diye söylüyorum, bir kucak dolusu bebeğim var."

"Sevgili nişanlından bahsediyordum, ahmak."

"Dadıyla birlikte yemek almaya gitti. Abby için alt kat biraz çılgınca olmaya başlamıştı, işte buradayız."

Odaya giriyorum, Abby ile oluşturdukları tatlı tabloya gülümsüyorum. Babalığı bir ördeğin suya alışması gibi benimsedi.

Ben ve Chloe dışında hemen hemen herkesi şok eden bir gerçek. Adamın yumuşak bir tarafı olduğunu hep biliyordum.

Bazılarımız bunu saklamakta diğerlerinden daha iyidir.

"Kesinlikle öyle. Rahat görünüyor. Keşke ben de bu kadar rahat uyuyabilsem."

"Nico'ya Rihanna olayına girmeyeceğini söylemeye çalıştım ama onun nasıl biri olduğunu biliyorsun. Marcus'un sana bir iyilik borçlu olması senin için daha iyi olabilir. Böyle bir adamın ne zaman işe yarayacağını asla bilemezsin."

Gözlerimi kırıştıyorum, şaşıyorum ve biraz da sinirleniyorum. "Bunu nereden bildiğini bilmek bile istemiyorum. Biz kelimenin tam anlamıyla evin diğer tarafındaydık. Dışarıdaydık."

A.J. sakince gülümser. "Benim de kendi yöntemlerim var. Otur kardeşim. Konuşalım."

Odaya girerken, "Konuşmak mı?" diye takıldım. Sen kimsin, Oprah mı?"

"Kahretsin, keşke. Oprah'ı seviyorum. Bekle, ama o zaman Chloe'yle birlikte olabilmek için lezbiyen olmam gerekirdi." Bir süre düşünüyor. "Kadınım la lezbiyen seks. Kahretsin, bu harika olurdu."

Yanındaki sandalyeye çöküyorum ve kıkırdıyorum. "Her zaman iyi bir hayal gücün vardı."

Bir parmağını kaldırdı. "Bana bir dakika ver. Bunu çözmem lazım."

Kıkırdamam, o ciddileşip Chloe'yle vahşi, kız kıza seks yaptıkları hayali bir sahne olduğunu tahmin ettiğim şeye konsantre olarak kaşlarını çatınca tam bir kahkahaya dönüşüyor. "Dostum, bir kadın olarak nasıl görüneceğin hakkında bir fikrin var mı? Düşüncesi bile korkutucu."

Sırıtıyor. "Asla olmaz. Çok ateşli olurdum. Güçlü. Wonder Woman ile Game of Thrones'daki sarışın savaşçı hatunun karışımı gibi. Bilirsin işte."

"Tarth'lı Brienne."

"Evet. O."

"Yani bu fantezinde Oprah değil misin?"

"Oh." Parmağını tekrar kaldırıyor. "Bekle, ben sadece-"

"Ugh, bunu sonraya sakla, psikopat. Ben çoktan hallettim

diğer insanların seks hayatlarıyla bir gece için yeterli."

A.J.'in ifadesi ilgiye dönüşür. "Gerçekten mi? Paylaşmak ister misin?"

"Ne, zaten bilmiyor musun, Bay Örümcek Duyular?"

"Ben Tanrı değilim," diyor hafifçe. Sonra kendini beğenmiş bir tavırla, "Yani ben bir seks tanrısıyım, tabii ki, ve bir rock tanrısıyım-"

"Tanrım, bu gece çok neşelisin."

Yüzünü buruşturdu. "Chipper? Ben lanet bir davulcuyum, dostum. Biz grubun belalılarıyız. Chipper yapmayız."

"Biz mi? Kenji gibi konuşmaya başladın."

Abby uykusunda küçük bir ses çıkarır ve AJ'in kollarında kıpırdanır. A.J. onun alnına bir öpücük kondurur ve fısıldar: "Sorun yok. Barney Amca'yı dinleme. Baban son derece soğukkanlıdır. O neşeli değildir."

"Neden neşeli ve sakın olamıyorsun?"

A.J. sanki mantıksız davranıyormuşum gibi derin bir iç geçiriyor. "İnsanlık tarihinde hem neşeli hem de havalı olan tek bir kişi söyle."

"Fred Astaire. Bay Rogers. Mickey Mouse."

"Mickey Mouse'un havalı olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Mickey Mouse harika!" "O bir kemirgen!"

"Sıradan bir kemirgen değil. 130'dan fazla filmde rol almış, Hollywood Walk of Fame'de yıldızı olan ve dünyanın en tanınmış karakterlerinden biri olan antropomorfik bir çizgi kemirgen. Artı, ateşli bir fare kız arkadaşı var. Ve evcil bir köpeği."

"Sen ve senin işe yaramaz ıvır zıvırların" diye mırıldanır. Sonra normal bir tonda, "Hepsi geçerli noktalar Einstein, ama insanlık tarihinde tek bir kişi dedim. Mickey diskalifiye edildi."

"Peki ya diğer iki teklifim?"

Bir an düşünür. "Bay Rogers'in pedofil olmadığından

emin miyiz? Çünkü bu hiç hoş değil."
Gözlerimi deviriyorum. "Evet. Eminiz."

"Bence sevdiği hırkalar yüzünden diskalifiye edildi. Chipper'ı kabul ediyorum ama havalı adamlar hırka giymez."

"Peki ya Fred Astaire?"

"Yani... sanırım? Eğer 'havalı'yı silindir şapka ve frak giyerek step dansı yapan büyük kulaklı sıska bir adam olarak tanımlıyorsak. Gerçekten havalı olmak için biraz metroseksüel. Başka örneklerin var mı?"

"Yani bir erkeğin havalı olabilmesi için maço olması gerektiğini düşünüyorsun, öyle mi? Marlon Brando ya da Steve McQueen gibi mi?"

"Sen sadece yüz yıl önceki aktörleri mi tanıyorsun?"

"Peki," diye iç geçirdim. "George Clooney."

"George Clooney maço değil. O zarif biri. İkisi birbirine tamamen zıt şeyler."

"Yani hem maço hem de zarif olamıyor musun?"

"Kesinlikle," diyor başını sallayarak. "Aynı şekilde sen de neşeli ve havalı olamazsın."

"James Bond'a ne dersin? O maço ve zarif." "O kurgusal bir karakter. Bu tamamen farklı bir kategori."

"Güzel, Sean Connery." "Zarif. Maço değil."

"O en azından sınırdan bir maço! İnsanları öldürüyor!"

"Sadece filmlerde. Gerçek hayatta polo midillileri besliyor ve altın çerçeveli yemek tabağının yanında kemik porselenden parmak kaseleri var. Sıradaki."

"Pierce Brosnan." "Zarif."

"Daniel Craig."

"Maço. Ve James Bond aktörlerini bırak."

Parmaklarımı şıklatıyorum. "Buldum! Denzel Washington."

A.J. beni başından savdı. "Denzel kendi başına bir kategoride. Maço ya da zarif olmanın ötesinde. O erkekliğin kutsal kâsesi gibi bir şey. Benim dışımda yani."

Çaresizce gülüyorum ve başımı ellerimin arasına alıyorum. "Konuşma fırsatı bulduğumuza çok sevindim kardeşim. Bu benim için her zaman bir zevktir."

O da gülüyor. "Biliyorum. Çok zevkliyim, değil mi?"

"İşte buradasınız, efendim!"

Sesin geldiği yöne doğru başımızı çeviriyoruz. Kapıda elinde bir içki tutan Bayan Küçük Kasaba Popülaritesi duruyor.

Meraklı bakışımı görüyor ve gülümsüyor. "Bay Nyx bana bir viski daha aldığınızdan emin olmam için talimat verdi. Her yerde seni arıyordum." Bardağı havaya kaldırdı. "İyi ki buz almıyorsun, yoksa çoktan erimiş olurdu."

A.J.'nin başını eğdiğini ve doğrudan ona bakıyor gibi görüldüğünü fark ediyorum, ancak bunun imkansız olduğunu biliyorum. Bazen bakışları bu izlenimi yaratmak için tam doğru noktaya düşüyor.

"Teşekkür ederim." O yaklaşırken ayağa kalkıyorum ve elindeki içkiyi alıyorum. Bir an yoğun bir göz teması oluyor, sonra kızarak başka tarafa bakıyor.

"Şey. Um. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin. Bu arada benim adım Celine."

"Olur. Teşekkürler, Celine."

A.J.'e bakıyor, sonra bana bir gülümseme daha gönderiyor ve gidiyor.

Kulak mesafesinden çıkar çıkmaz, A.J. "Senden hoşlanıyor." dedi.

Kıkırdıyorum. "Sevilmeyecek ne var?"

"Doğru. Sportif sarışınlardan hoşlanmamanız onun için çok kötü." "Ayrıca, o yaklaşık on yaşında. Kendimi pis bir kız gibi hissederdim.

eski..." Dönüp A.J.'ye bakıyorum. "Bekle. Onun sarışın olduğunu nereden biliyorsun?"

Yavaşça sandalyesinde arkasına yaslanıyor, nefes alıyor ve başını eğerek Abby'nin pembe fırırlı elbisesinin eteğiyle oynuyor. Sessizce, "Ben de seninle bu konuyu konuşmak istiyordum." diyor.

Yanıındaki sandalyeye çöküyorum, bardağımı o kadar sıkı tutuyorum ki muhtemelen elimde parçalanma tehlikesiyle karşı karşıya. "Lanet olsun, dostum. Düşündüğüm şeyi mi söylüyorsun?"

Bir süre sonra omuz silkiyor. "Ne söylediğimi düşündüğünüze bağlı."

"Siktir git! Hadi ama! Görebiliyor musun?"

Sesi alçak ve tereddütlü bir hal alıyor, sanki kelimeleri yüksek sesle söylemesi gerektiğinden emin değilmiş gibi. "Ben... göremiyorum."

"Burnunun tam ortasına bir yumruk atacağım" dedim.

"Tamam, iyi, dinle." Bir nefes veriyor ve sandalyedeki cüssesini ayarlıyor, biraz daha dik oturuyor, Abby'yi göğsüne yaklaştırıyor. "Tümörü çıkarma ameliyatından sonra tamamen kör değildim, değil mi? Işığı, gölgeleri ve bazı şekilleri görebiliyordum. Yüzler ya da onun gibi bir şey yoktu. Ayrıntı yok. Ama tamamen karanlıkta kalmış da değildim."

Uzun süre sessiz kaldığında sabırsızca "Ve?" diye soruyorum.

"Ve... şimdi... daha iyi."

Yüce Tanrım. Onu öldüreceğim! "Eğer kendini açıklamazsan, dostum, tüm şampuan şişelerine saç çıkarıcı ve iç çamaşırı çekmecene yılan koyacağım."

"Ben iç çamaşırı giymem," diyor, sanki oracıkta kalp krizi geçirmeyecekmişim gibi.

"A.J." diye homurdandım.

"Bazen sağ gözümdeki görme yetisi düzeliyor." Bunu ağzından kaçırıyor ve sanki cinayet işlediğini itiraf etmiş gibi nefesini tutuyor.

Buna dalmadan önce sinirlerimi yatıştırmak için viskiden güzel, uzun bir yudum alıyorum.

Benden istediği şeyin iyi bir tavsiye olduğunu hissediyorum. Bunu verebilecek kadar sağlam olduğumdan emin olmak istiyorum.

"Bu harika bir haber kardeşim. Muhteşem. Doktorun ne dedi?"

Üzgün görüldüğünde, doktoruna gitmediğini anlıyorum. Kalın kafasına vurmak istiyorum ama bu bizi bir yere götürmez.

"Chloe ne diyor? Çok heyecanlanmış olmalı!"

Yüzünü buruşturuyor. "Yeeaaahhh..."

Şimdi onu gerçekten tokatlamak istiyorum. "Tanrı aşkına. Sen de mi ona söylemedin?"

"Onu umutlandırmak istemiyorum, dostum! Bu bir tür şanssızlık olabilir, değil mi? Yarın her şey tersine dönebilir ve o zaman yine harap olur!"

İçkimin kalanını yudumluyorum, duman burnumu yakıyor. "Tamam. Ne demek istediğini anladım. Neden en baştan başlamıyorsun, durum hakkında konuşuruz. Bu gece bu konuda bir şey yapmak zorunda değilsin, değil mi?"

"Doğru. Tamam." Rahatlamış bir sesle nefes veriyor.

"Peki. Bana bunu anlat. Bu ilk ne zaman olmaya başladı?"

Hiç tereddüt etmeden cevap veriyor. "Dokuz hafta önce. Chloe, ah..." Boğazını temizliyor. "O sırada ona bakıyordum diyelim. Yüzüne. Bir nevi bacaklarımın arasındaydı."

İç çekişimi bastırıyorum ve sadece başımı sallamakla yetiniyorum. Bu gece arkadaşlarımla seks hayatlarının mahrem ayrıntılarına maruz kalmak benim kaderim gibi görünüyor.

Gecenin geri kalanında Nico ve Brody'den uzak duracağımdan emin olmalıyım.

"İlk başta bunun bir anı olduğunu düşündüm. Ya da bir dilek, anlıyor musun? Tanrım, o kadar harika hissettiriyor ki neredeyse görebiliyorum. Üzerimdeki o güzel pembe dudaklar-"

"Anladım Romeo," diye araya giriyorum sertçe.

"Ah, üzgünüm. Her neyse. Bir an sadece hisler ve puslu bir ışık bulanıklığı vardı, bir an sonra dudakları gördüm. Tatlı, dolgun dudaklar. Ve sikimi! Sanki sisin içinden çıkıyor gibiydi! BOOM! İşte oradaydı! Heya, koca oğlan, seni bir süredir görmemiştin!"

Gözlerimi kapatıyorum ve burnumun kenarını parmaklarımın arasına sıkıştırıyorum.

"O kadar şaşırmıştım ki, sarsıldım ve zavallı meleğimi neredeyse boğarak öldürüyordum. Sikim on iki inçlik bir roket gibi boğazından aşağı fırladı-"

"BAŞARDIM! İSA!"

Ani gürültüden rahatsız olan Abby, AJ'in kollarında telaşlanır ama çabucak uykuya geri döner.

Bir süre sonra A.J. hafifçe gülmeye başlar. "Şaka yapıyorum. Sadece on bir inç."

"Tebrikler, göt herif. Hikâyenin geri kalanını, kolunu kırmadan, sikiğin büyüklüğü için sırtını sıvazlamadan anlatabilir misin?"

Düşünüyormuş gibi yapıyor. "Elimden geleni yapacağım." "Çok minnettarım."

"Nerede kalmıştım?"

"Ağzını tıkayan Chloe. Aklımdan asla çıkaramayacağım bu görsel için de teşekkür ederim pislik herif."

"Kıskanma kardeşim. Eminim senin küçük çükün de işini gayet iyi yapıyordur." Bir an duraksıyor. "Bu arada en son ne zaman bir kız arkadaşın oldu?"

Tuttuğum iç çekişi bırakıyorum, bir elimi saçlarımda gezdiriyorum ve viskinin kalanını bitiriyorum.

"Tamam. Cevap verme, seni gizemli piç. Devam edelim. O zamandan beri ara sıra oldu, ama artık düzenli bir şey olmaya başladı. Muhtemelen yedi günün beşinde. Nedense genellikle günün ilerleyen saatlerinde. Her ne yapıyorsam yapıyorum, sonra birden sağ gözümdeki görme netleşiyor. 20/20 gibi bir şey değil. Ehliyet sınavını asla geçemem. Ama birkaç saatliğine görebiliyorum."

Bir an durur, sonra bir nefes alır. Sesi merak dolu, sessizce "Görebiliyorum" diyor.

Kapı aralığından küçük bir çığlık geliyor.

Ona doğru baktım. Chloe elinde bir tabak yemekle duruyor, şok içinde donup kalmış, yüzü bembeyaz, mavi gözleri kocaman ve yaşlarla dolu.

Chloe boğuk bir sesle, "Bana düşündüğüm şeyi söylediğini söyle," diyor.

Yüzündeki her özellikte hayranlık parlıyordu, A.J. ona bakar. Yumuşak bir sesle, "Üzerindeki sarı elbiseye bayıldım, meleğim." der.

Chloe gözyaşlarına boğulur, elindeki yemek tabağını düşürür ve kendini odanın diğer ucuna fırlatır. Kollarını A.J.'in omuzlarına atar ve onu umutsuzca öpmeye başlar, hıçkıra hıçkıra ağlayarak onu sevdiğini tekrar tekrar söyler.

A.J. gülüyor ve büyük bir kolunu onun boynuna atarak onu sıkıyor.

Tüm bu kargaşadan uyanan Abby uyanır ve çığlık atmaya başlar.

İşaretimi alıp odadan çıkıyorum ve kapıyı arkamdan sessizce kapatıyorum.

D Kendi katlarında, parti kızışıyor.
Kısa süreli yokluğumda, çıplak göğüslü, çim etekli erkek ateş dansçıları ortaya çıktı.

ve havuz güvertesinde bir sergi düzenliyor, alevli kılıçları ve sopaları karmaşık bir şekilde örülmüş ateş çemberleri içinde döndürürken, dövüş sanatları ve kalça itme kabile dansı hareketlerinin bir füzyonunu yapıyorlar.

Tüylü başlıklar takan kızların patlayan alev topları içinde havaya uçmasından endişe ediyorum, ama başka kimse ateşe, yanıcı kostümler giyen insanların olması gerekenden çok daha yakın olmalarını umursamıyor gibi görünüyor. Erkek dansçıların arasına girip çıkıyorlar, kışkırını sallıyorlar ve müzik bangır bangır çalarken kalabalığı çılgına çeviriyorlar.

Marcus'un geniş sırtının rave çadırına doğru geri çekildiğini görüyorum. Kollarında gülen bir Rihanna taşıyordu.

"Adamım hakkında söylenebilecek bir şey varsa, o da nasıl parti verileceğini bildiğidir."

Alaycı sese doğru dönüyorum. Merdivenin dibinde yanımda duran Kat, sahneyi izlerken alaycı bir şekilde gülümseüyor. Bana bakıyor ve gülümsemesi yumuşuyor. "Sanırım bu seni uğurlamak için pek de iyi bir yol değildi."

Bir kolumu omzuna atıyorum ve onu sıkıyorum.
"Saçmalama. Bu harika bir şey."

"Pek senin tarzın değil, değil mi?"

"Şaka mı yapıyorsun? Birinci sınıf viski var. En iyi arkadaşlarım tek bir yerde. Havai fişekler, müzik ve güzel yemekler var. Bu nasıl benim tarzım olmaz?"

"Ateşli, yarı çıplak dans eden kızları unutmayın."

"Onlar da harika. Bunların hepsi gerçekten harika, Kat. Çok teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım."

Bana sevgiyle bakıyor, güzel yeşil gözlerinin kenarları kırışıyor. "Sende sevdiğim şeylerden biri de bu, Barney."

"O da ne?"

"Yalan söylediğin tek zaman, bir başkasının incinmesini önlemektir."

İltifatı el sallayarak geçiştirdim. "Evet, evet. Ben h a r i k a y ı m .
Nasıl hissediyorsun? Öncekinden daha mı iyisin?"

"Yorgunum aslında." Sanki bir işaretmiş gibi, esnemesini bastırıyor. "Yaşlanıyor olmalıyım. Eskiden daha gece yarısı başlardım!"

"İçinizde bir insan büyütüyorsunuz. Bu çok fazla enerji gerektirir. Neden kalkıp yatağa gitmiyorsun?"

Başını sallayarak etrafına bakınıyor. "Sanki bu gürültüde uyuyabilirmişim gibi. Tanrım, ne düşünüyorduk ki?"

Havada asılı duran duman bulutuna, herkesin ayakta sendeliyor gibi görünmesine ve kanepenin üzerinde yarı çıplak bir şekilde kıvranan, öpüşen ve birbirlerini elleyen bir grup insana dikkat ederek kıkırdıyorum. "Parti kendi başına bir hayat almış gibi görünüyor."

"Kadınım asılıyor musun, kardeşim?"

Nico sırtarak ve bir elinde bir kokteyl tutarak salına salına gelir. Ona baktığında her zaman yaptığı gibi, Kat parlamaya başlar.

Onu Nico'nun kollarına bırakmadan önce omuzlarını son bir kez sıkıyorum. Kollarını onun beline doluyor ve

göğsüne yaslanır, gözlerini kapatır ve memnuniyet içinde iç çeker.

"Ona asılmasını engelliyorum."

Yanımdan geçen ve Kat'in kışına biraz fazla sert bakan bir adama gözlerimi kısıyorum. Klasik bir kum saati figürü var, bu yüzden bu çok sık oluyor, ama yine de bazı pisliklerin bu kadar açık olmasına dayanamıyorum.

Benim ters ters baktığımı fark ettiğinde, ipucunu alıyor ve bakışlarını kaçırıyor, yumruğum yüzüyle tanışmadan önce hızla ilerliyor.

Nico aniden havadaki bulanıklığı fark eder. Kaskatı kesilir. "Olamaz. Bebeğim, bu dumanı solumamalısın! Sen de bu kadar geç kalkmamalısın, dinlenmeye ihtiyacın var! Seni yatağa götürüyoruz."

Protesto etmeye başlıyor, ki üçümüzün de bildiği gibi bu nafile. Nico koruyucu erkek moduna geçtiğinde, her şey biter.

"Dudak yok, kadın." diyerek bunu kanıtlıyor. Fermuarını çek ve Barney'e hoşça kal de."

Doğal olarak Kat, istediğini elde etmeden önce onu şımartmak zorundadır. "Aynı anda hem veda edip hem de fermuarımı nasıl çekeceğim süperstar?"

Kıkırdayarak, şakacı bir şekilde arkasına vurur. "Şimdi de şaplak yemek istiyorsun, değil mi?" der.

Bana dönüyor, gözlerini deviriyor ama gülümsüyor ve bana kocaman sarılıyor. "Hoşça kal değil," diyor kulağıma yakın. "Sadece iyi geceler. Ve unutma, Noel'de bizi ziyarete geleceğine söz vermiştin. Aralık ayında New York senin gıcırdayan yaşlı kemiklerin için çok soğuk."

Gülüyorum, ona tekrar sarılıyorum. "Merak etme, beni son kez görmedin. Kötü bir isilik gibiyim. Sürekli geri geliyorum."

Sonra dünyanın herhangi bir yerinde duysam tanıyabileceğim bir ses duyuyorum, çünkü daha önce birçok kez duymuştum:

Kenji çığlık atıyor.

Müziğin gürültüsünden bile tiz çığlığı bir hava saldırısı sireni kadar belirgin. Kat ve ben

endişeyle etrafına bakıyordu.

Ancak Nico tamamen sakindir. Viskisinden bir yudum alır ve şöyle der: "Uh-oh. Biri Kenji'nin en sevdiği dudak parlaticısını çalmış."

"Sana katılıyorum kardeşim," diyorum avlu kapısından bahçeye bakarak. "Ama sanırım o çadırın alevler içinde kalması gösterinin bir parçası değil."

Başını çevirip bakışlarımı takip ediyor. "Siktir. Kat, itfaiyeyi ara!"

Nico ve ben aynı anda kalabalığı yararak ve insanlara yoldan çekilmeleri için bağırarak kaçıyoruz. Panik halindeki konuklar büyük çadırdan dışarı akın ediyor ama neyse ki kimse yanmıyor ya da yaralı görünmüyor.

Sonra Kenji, boynunda sıcak pembe tüylü bir boa ve parlak kırmızı Dorothy topuklu ayakkabılarından başka bir şey giymeden ortaya çıkar. Hemen arkasında güzel, minyon Asyalı kız arkadaşı London vardır.

Erkek arkadaş, görünüşe bakılırsa. Londra da çıplak.

İkisi de çığlık atıyor.

Bu arada DJ de melodilerini çalmaya devam ediyor.

Nico ve ben uçarak çadırın girişine doğru ilerlerken Kenji anlaşılmaz bir şeyler haykırıyor, ayakkabılarımız çimlerde çukurlar açarken kollarımız ve bacaklarımız sertçe pompalanıyor. Çadırın sağ tarafının tamamı alevler içinde kalmış durumda. Yapıldığı malzeme her neyse hızla yükseliyor.

Turuncu alevler gece gökyüzüne sıçrıyor. Duman buruk gri tüyler halinde yükseliyor. Küçük kül taneleri başımın üzerine yağmaya başlıyor, yağın kar gibi havada hafifçe sürükleniyor.

Gecenin ılık havasını ciğerlerime çekerek Nico'yu girişe kadar takip ediyorum, sonra kayarak duruyorum, kalbim küt küt atarak dumanın içinden bakıyorum.

Terk edilmiş üç bar, siyah deri salon mobilyaları ve Kenji'nin tekerlekli giysi dolabı dışında çadır boş. Rave müziği hoparlörlerden yükseliyor ve ışıklar dönüyor

Dumanların arasından çılgın renkli fırladıklar geçiyor ama içeride kimse kalmıyor.

Öksürerek ve geride kalanlara geri dönmeleri için bağırarak temiz havaya koşuyoruz. Ateşin sıcaklığı çok yoğun, sırtımdan dalga dalga yayılıyor. Nico ve ben insanları imenlikten eve doğru çekmeye başladık. Zor olmadı. Zaten herkes o yöne doğru koşuyordu.

Güvenlikleri için en iyi şeyin suya batmak olduğuna karar veren Kenji ve London hariç. Havuzun sığ ucunda birbirlerine tutunuyorlar.

Birkaç dakika içinde, ön bahçeye toplu bir akın başlar. Herkes cep telefonuyla konuşuyor. DJ'in bile telefonu var, ama o yüksek kabinden alevleri çekiyor, müziğın ritmine göre başını sallıyor. O kadar sakin ki, muhtemelen kafayı bulmuş.

Onu kabinden tutup açık veranda kapılarına doğru itiyorum, sonra da müziğın fişini çekiyorum.

Bu arada, tüylü başlıklar takmış dansçı kızlara oturma odasında çıplak göğüslü, çim etekli alev atıcılar eşlik ediyor. Hareket ettikçe yağlanmış kasları dalgalanan erkekler kızların etrafında koruyucu bir falanks oluşturmuş, sarhoş köpek yavruları gibi arkalarından gelen ve birbirlerine çarpıp laf atan CAA'dan altı yetenek ajanının saldırılarını savuşturuyorlar.

Düşündüğümden de hızlı bir şekilde itfaiye geldi. Geldiklerini duyuyorum ve onları karşılamak için ön kapıya yöneliyorum, Nico ise insanları güvenli bir şekilde arka bahçeden çıkarmaya devam ediyor.

Sirenleri alan ve ışıkları yanan üç merdivenli kamyon eve doğru ilerliyor. Sert bir fren yapan kamyonlardan biri, dairesel araba yolunun ortasındaki taş fıskiyeye çarparak onu moloz yığınınına çevirir. Bir diğeri bakımlı çalılardan oluşan alçak bir çitin üzerinden geçerek çimlerin üzerine park eder. Özel mülkiyete saygılı biri tarafından kullanıldığı belli olan üçüncüsü ise kaldırım boyunca düzgün bir şekilde park ediyor.

Sonra sarı Kevlar giysili bir grup adam 411'i almak için geliyor.

"Arka bahçe," diyorum sorumlu gibi görünen kişiye. Diğerlerinden bir baş daha uzun, fıçı göğüslü ve kartal bakışlı ve liderlik havası var. "İki yüz metrelik bir gerilim çadırı yanıyor. Yine de herkes temiz gibi görünüyor."

"Herhangi bir yaralanma var mı?"

"Gördüğüm kadarıyla hayır."

Ekibine kısa talimatlar veriyor. Dağılıyorlar, bazıları kamyonlara geri dönüyor, bazıları oturma odasından arka bahçeye yöneliyor, büyük siyah botlarıyla yüksek sesle takırdıyor ve kalabalığın arasından geçiyorlar.

Kat koşup kolumu tuttu. Gözleri kocaman, yüzü bembeyaz ve titriyor.

"Nico nerede?"

"Arka bahçede." O yöne döndüğünde, elimi pazularına doluyor ve onu nazikçe geri çekiyorum. "Asla olmaz. Ön kapıdan çık. O çıkana kadar bahçede bekle."

Boyu birkaç santim uzamış gibi görünerek gözlerimin içine bakıyor. "Yangın gibi aptalca bir şeyin -ya da inatçı bir korumanın- beni ondan uzak tutacağını mı sanıyorsun?"

Onun azmine gülümsüyorum. "Artık sadece seni düşünmüyorsun anne," diyorum usulca.

Dudaklarını büzdüğünde, onu kapıya doğru nazikçe itiyorum. "Devam et. Ona bir şey olmasına asla izin vermeyeceğimi biliyorsun."

Bir saniye tartıştı, sonra pes etti. Ama beni tehdit etmeden önce değil.

"Eğer üzerinde en ufak bir çizik bile varsa, senin kıcını tekmeleyeceğim, Barney."

Kıkırdıyorum. "Anlaşıldı. Git."

Ancak o harekete geçmeden Chloe ve A.J., A.J.'nin kollarında ağlayan bebekle birlikte ortaya çıkarlar. A.J. "Neler oluyor? Burası 3. Dünya Savaşı gibi!"

"Arka bahçede yangın var. Size daha sonra anlatırım ama şimdilik siz ön tarafa gidin. Kat'i de yanınıza alın."

A.J. hiç tereddüt etmeden bebeği Chloe'ye veriyor, onun ve Kat'in koluna giriyor, sonra hepsini ön kapıdan dışarı çıkarıyor. Köşede gözden kaybolurlarken Kat'in, "A.J.? Ne oluyor lan?"

Belli ki onun yolu bulmakta pek zorlanmadığını fark etmişti.

Bir çift itfaiyeci koşarak geçiyor, arkalarında büyük bir hortum sürüklüyorlar. Helikopterin kanatlarının belirgin vızıltısını duyuyorum ve kuşun evin üzerinden geçtiğini görmek için tam zamanında dışarı koşuyorum. Yanındaki işaretlerden polis ya da haber ekibi olmadığını anlıyorum. Özel bir şirkete ait, bu da bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Paparazzi.

Çünkü tabii ki öyle olacak.

Ardından, garaj yolundaki kamyonlardan birinden fırlatılan yüz metrelik bir su fıskiyesi çatının üzerinden yaylanıyor. İyi hedeflenmiş, doğrudan yanan çadırın üzerine düşüyor. Tıslayan alevler söndürülürken devasa buhar sütunları gece gökyüzüne doğru dalgalanıyor. Hortumu evin içinden geçiren itfaiyeciler de nişan alır ve çadıra yandan bir su akıntısı isabet ettirir.

Bir süre izledim, ta ki Nico gelene kadar. Açıklanamaz bir şekilde gülümsüyordu.

"Bu kadar komik olan ne?"

Yanımda duruyor, dönüp kısa süre önce rave çadırı olan dumanı tüten felaket alanına bakıyor ve başını sallıyor. "Sanırım Kat'e sana evi yakıp kül edecek bir parti vermemiz gerektiğini söylediğimde evren beni dinlemiş."

Helikopter tepeden bir geçiş daha yapıyor ve parlak beyaz ışıktan oluşan titrek bir daireyi avluya yansıtıyor. Yankılanan bir gürültüyle, uzun metal çadır direkleri suyun ağır saldırısı altında yıkılır. Kararmış büyük bir parça

Yanmış çadırdan çıkan malzeme gökyüzünden uçarak havuza sıçrar ve Kenji'nin bir kez daha çığlık atmaya başlamasına neden olur.

Sonra Celine, Bayan Küçük Kasaba Popüleritesi, elinde bir bardak viskiyle çıkagelir.

"İşte buradasın," diyor parlak bir sesle ve bardağı bana uzatıyor. Sesi düşüyor. Gülümsemesinde açık bir davet var.

"Senin için bir şeyim var."

Nico ve ben birbirimize bakıyoruz.

Aynı anda kahkahalara boğulduk.

Tviskiyi bitirdikten ve kibarca çekici-ama-vedalaştıktan sonra yaptığım ilk şey Benim için çok genç olan Celine, Kenji'yi havuzdan çıkarıyor.

Bunu söylemek yapmaktan daha kolay.

Bir kere histerik. Bir diğeri, çıplak. Ve -daha önce de belirttiğim gibi- saçsız. Ve bu yüzden çok kaygan.

"Kıvrınmayı kes. Seni bırakacağım."

Bu onu yaklaşık iki saniyeliğine susturuyor, sonra tekrar hıçkırmaya ve ağlamaya başlıyor, sanki onu sıcak bir yaz gecesinde ısıtılmış bir yüzme havuzundan değil de kışın ortasında Kuzey Buz Denizi'nden kurtarmışım gibi kollarımda şiddetle titriyor.

Belime kadar klorlu suyun içindeyim, onu merdivenlere doğru taşıyorum. London, yakındaki şezlonglardan kaptığı siyah-beyaz çizgili bir havuz havlusuyla orada bekliyor. Bir tane de kendine sarmış. Kenji'den daha sakın, ama bu pek de zor değil.

Tam bir diva panik modunda.

"Neredeyse ölüyordum!" diye kulağıma feryat ediyor. "ÖLÜYORDUM! Her yerde alevler vardı ve çok fazla duman vardı ve herkes

çıldırıyor, ılık atıyor ve-oh!" Bir kolunu yüzüne atıyor. "Korkunçtu!"

Sesimi alçak ve sakın tutuyorum, tıpkı korkmuş hayvanlarla ve suç işlemiş delilerle konuşurken yaptığınız gibi. "Biliyorum tatlım. Ama artık güvendesin. Derin bir nefes al. Ve lütfen kıvranmayı bırak."

Havuzun kenarında duran Nico, yaptığımız resim karşısında kahkahalarını bastırmaya alışıyor. Ona ekşi bir bakış attığımda, elini ağızına kapatıyor, omuzları titriyor.

"Bana yardım etmek ister misin, kardeşim?"

"Oh, hayır, dostum. Görünüşe göre durumu kontrol altına almışsın." Bir homurdanmayla dönüp çadırın dumanı tüten kalıntılarının yanındaki itfaiyecilere doğru ilerliyor.

Ben havuzdan çıkarken London, Kenji'ye "Al bakalım tatlım," diye mırıldanıyor. Havluyu Kenji'nin çıplak vücuduna örtüyor, kollarımla sırtının arasına sıkıştırıyor ve belli ki ihtiyaı olan şey bu olduğu için onun üzerine titreyerek büyük bir prodüksiyon yapıyor. Ağlamaklı gözlerle onu izliyor, dudakları titriyor, takma kirpiklerinden biri zgn bir şekilde sarkıyor.

Kolunu okşayıp şefkatle iyi olup olmadığını sorduğunda, yeniden gözyaşlarına boğuluyor ve başını göğsüme gmyor.

İ çekmemeye çalışıyorum. Ergen bir kıza sahip olmak böyle bir şey olmalı.

"Her şey yolunda Kenji. Seni tuttum. İkinizi st kata çıkarıp yerleştirelim, tamam mı?"

Tek cevabım kesik bir nefes ve daha fazla hıçkırık.

London yanımda, Kenji'nin elini tutarak onu avludan geçirip merdivenlerden yukarı taşırken, ikinci kattaki çok sayıdaki boş yatak odalarından birine doğru ilerliyor. Sırılıklam botlarım her adımda vıcık vıcık oluyor ve ıslak kot pantolonum rahatsız ediyor. Merdivenlerin tepesine ulaştığımızda,

Kenji'nin gözyaşları hıçkırıklara ve çıtırtılara dönüştü ve burnunu tişörtümün koluyla siliyor.

Fiziksel olarak zarar görmediğini, dolayısıyla bu kadar melodrama gerek olmadığını belirtme zahmetine girmiyorum, çünkü bunun bana sert bir azarlama getireceğini ve muhtemelen altı ay boyunca benimle konuşmayacağını biliyorum. Noel'de ziyarete geldiğimde yine soğuk davranacak. Bu yüzden onu yatağa götürüyorum ve London örtüleri çekip yastıkları kabartırken sabırla bekliyorum. Sonra onu dikkatlice yatağa yatırıyorum ve battaniyeleri çenesine kadar çekiyorum, çizgili havuz havlusu ve her şeyiyle onu rahatça içine sokuyorum.

"Ben aşağı inip her şeyi kontrol ederken London seninle ilgilenecek, tamam mı?"

İtaatkâr bir çocuk gibi başını sallıyor. Onay için London'a bakıyorum ve o da başını sallıyor.

"Güzel. Yiyecek ya da içecek bir şey göndermemi ister misiniz?"

Bir süre durakladıktan sonra Kenji şöyle der: "Bir bardak süt. Ve biraz kurabiye. Mümkünse Oreos. Ya da çikolata parçacıklı. Fındıklı olsun. Cevizli olmasın ama. Fındıklı." Tereddüt ediyor, dudağını ısıırıyor. "Ve... lütfen parlak kırmızı topuklu ayakkabılarımı havuzdan çıkarır mısınız? Onlar benim favorilerim."

Gülümsememi gizleyerek dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"Tamamdır."

Döndüm ve kapıya yöneldim. Yolun yarısına geldiğimde Kenji "Hey" diye seslendi.

Durup arkama bakıyorum.

Kaşları çatılmış ve parmakları çenesinin altındaki çarşafın içine kıvrılmış bir halde, kısık bir sesle, "Seni seviyorum Nasi," der.

"Ben de seni seviyorum Kenji."

Odadan gülümseyerek çıkıyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, yemek servisi personeli mutfakta takılırken, sakın bir şekilde ekipmanlarını toplarken ve bir şişe tekilayı elden ele d o l a ş t ı r ı r k e n buluyorum. Ben içeri girdiğimde herkes donakaldı. İçlerinden biri, yirmili yaşlarının ortalarında, kötü bir cilde ve sırık gibi kahverengi saçlara sahip bir adam, gergin bir şekilde, "Biz de tam yukarı."

Yanında duran ve elinde tuttuğu tekila şişesini suçluluk duygusuyla arkasına götüren tombul sarışın kıza bir bakış atıyor.

Kıkırdıyorum. "Endişelenmeyin çocuklar. Sakin olun. Sadece herkesle birlikte kaçmadığınıza şaşırdım."

"Aman Tanrım," diyor tombul sarışın, onları ev sahibinden içki çalarken yakaladığım için kızgın olmadığımı belli ki rahatlamış. "Bir şeylerin ateşe verildiği o kadar çok etkinlik yaptık ki artık bizi korkutmuyor bile."

Grup aynı fikirde olduğunu mırıldanıyor ve o da konuya ısınıyor.

"Geçen ay damat ve sağdıcin aşırı sarhoş olduğu ve resepsiyonda herkesin önünde gelinle gerçekten kimin evlenmesi gerektiği konusunda tartışmaya başladığı bir düğün yaptık. Tam anlamıyla bir sik gösterme yarışına girdiler. Bir süre birbirlerine tutarsızca bağırıdıktan sonra, ikisi de boyutlarını karşılaştırmak için aletlerini çıkardılar. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bu hiçbir şeyi çözmedi, bu yüzden daha sonra yerde yuvarlanmaya başladılar, kavga ettiler, aletleri hala dışarıdaydı."

Cildi kötü olan adam "YouTube'daki gey güreşi videoları gibiydi" diyor.

Herkes bir an için ona bakar.

Sarışın devam ediyor. "Bu yüzden yemek masasına çarpıp devirmişler, bu da şamdanın perdelerle çarpmasına neden olmuş, perdeler de bir kutu kibrit gibi havaya uçmuş. Sonra tavan tutuştu ve bir misafir takım elbisesi tutuşmuş halde mutfığa doğru koşmaya başladı ve ortalık karıştı."

Adam ciddiyetle, "Ama acı sona kadar kaldık" diyor.

Sarışın şişeden bir yudum tekila alır, sonra sırtır. "Öyle yaptın çünkü penislerin yeniden ortaya çıkmasını umuyordun."

"Kapa çeneni,
Bethany!" "Sen kapa
çeneni, Todd!"

"Harika bir hikâye. Fırsatın olduğunda yukarıya biraz süt ve Oreos gönderebilir miyim? Kapısının önünde kafatası resmi olan sahanlığın üstündeki odaya. Oreos yoksa fındıklı çikolatalı da olur."

Ayrılıyorum, Todd'un siklere olan ilgisi hakkında tartışmaya geri dönmeden önce parlak bir Sures ve Right always korosunu dinliyorum.

Kenji'nin ayakkabılarını almak için havuza geri dönmek zorundayım, bu yüzden tekrar ıslandım, bu sefer koltuk altlarıma kadar. Ayakkabıları kapalı yatak odasının kapısının önüne bırakıp aşağı iniyorum ve Nico'yu verandada baş itfaiyeciyile görüşürken görüyorum.

Ona bahşiş vermeye çalışıyor ama itfaiyeci reddediyor. "Ne diyorsunuz beyler?"

"İyi haber, kimse yaralanmadı" diyor itfaiyeci. "Kötü haber ise, çadıra izin verilmediği için şehirden hizmetlerimiz için bir fatura alabilirsiniz. Ayrıca, görünüşe göre ön tarafta vale ile büyük bir karmaşa var. Onlar için lojistik bir kabus, herkes aynı anda ayrılmaya çalışıyor. Bir sürü sarhoş insan huzursuzlanıyor. Yerinizde olsam güvenliği çağırırdım."

"Belki biraz canlı müzik ortamı sakinleştirir" diyorum.

Nico bana bakıyor, sonra sırtıyor. "Kardeşim, sen bir dahisin."

"Öyleyim. Ayrıca sırlısıklamım. Üzerime giyebileceğim bir çift eşofman var mı?"

"Neye ihtiyacın varsa. Dolabımın nerede olduğunu biliyorsun." İtfaiyeciye geri döner. "Sizinkiler bazı amfileri dışarı taşımama yardım edebilir mi?"

Ayrıntıları tartışmaları için onları yalnız bırakıyorum ve tekrar üst kata, bu sefer ana yatak odasına çıkıyorum. Evdeki diğer odalar gibi kocaman. Gömme dolap benim dairemin tamamından daha büyük. İçeri girdiğimde ışıklar otomatik olarak yanıp sönüyor ve odanın ortasındaki tüm çekmecelerin bulunduğu büyük dikdörtgen adaya yöneliyorum.

Kat'ın geniş bir iç çamaşırı seçkisi olduğunu ve Nico'nun siyah boxer külottan başka bir şey giymediğini hemen keşfediyorum.

Daha dikkatli ilerliyorum, çekmeceleri yavaşça açıyorum ve dildo koleksiyonuna rastlamayacağımı umarak içeri dalmadan önce içindekileri görmek için göz atıyorum.

Neyse ki, açtığım bir sonraki çekmecedeki tişörtler var.

Siyah bir tane seçiyorum, sonra suya batırılmaktan çekmiş gibi görünen ipek yeleği çıkarıyorum. Neyse ki düğmeleri var, yoksa kendimi kesip çıkarmak zorunda kalabilirdim. Islak tişörtümü çıkarıp yelekle birlikte adanın üstüne atıyorum ve tam o sırada kapıda birinin durup beni izlediğini fark ediyorum.

"Merhaba," diyor Celine, sesi çekingen çıkıyor. "Um. Seni gelirken gördüm ve..." Gülüşü yumuşak ve gergin. "Sana eşlik etmemi istersin diye düşündüm."

Cevap vermediğimde, sadece durup ona baktığımda, kızarıyor.

"Seni Nico mu gönderdi?"

Sorum karşısında kafası karışmış görünüyor. "Hayır. Ona bir içki daha istediğini söyledin mi?"

Demek istediğim bu değildi, ama bu bana bir cevap veriyor: Nico bu kıza gelip bana iyi vakit geçirtmesi için para vermedi.

Bunu yapacağını düşündüğüm için kısa bir süre utandım, çünkü bu onun tarzı değil, ama sonra bu genç kadının beni buraya kadar takip etmesi ve kendini bu şekilde sunması için çok cesur olması gerektiği düşüncesiyle tutuklandım.

Taşaklı kadınlara hayranım. Mecazi anlamda.

"Özür dilerim, galiba yanlış düşünmüşüm," diyor Celine, sessizliğimin devam etmesinden utanarak. Gitmek için döndü.

"Bekle."

Durdu ve dudağını ısırarak bana baktı.

Sesim kısık, "Buraya gel." diyorum.

Boğazındaki nabız atıyor. Yutkundu. Yanakları yanıyor, bir kol boyu uzakta durana kadar bana doğru yürüyor.

Burnunun köprüsü boyunca tarçın tozu kadar ince, büyüleyici bir çil kümesi var. Gözlerinden biri diğerinden daha açık bir mavi tonunda.

"Kaç yaşındasın sen?"

Ağzıma bakıyor. "On dokuz."

On dokuz. Tanrım. Ondan daha eski ayakkabılarım var.

"Kaç yaşında olduğumu sanıyorsun?"

Kaşlarının arasında küçük bir çatık belirliyor. "Yaş benim için gerçekten önemli değil."

Bakışları çıplak göğsüme kayıyor. Yine dudağını ısırıyor. Boğazındaki nabız gümbür gümbür atıyor.

"Ayrıca, çok seksisin." diye fısıldıyor. Sonra uzanıyor ve parmak ucuyla pazuma dokunuyor. Kolumdaki damarın üzerinde hafifçe gezdiriyor, tenime kazınmış harfleri takip ediyor. "Dövmelerin de öyle."

Bileğini nazikçe kavrayıp onu daha yakına sürüklediğimde nefesi kesiliyor, gözleri açılıyor. Sonra göğüs göğüse geldik ve ona, güzel çillerine ve uyumsuz mavi gözlerine bakıyorum, boş yere onu Nico'nun gardırobunun üstünde becermeme izin verip vermeyeceğini merak ediyorum.

Tahminimce evet.

"Teşekkür ederim," diyorum. Sonra çok yumuşak bir şekilde dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. Ağzına karşı fısıldıyorum, "Bence çok seksisin,

"

Geri çekildiğimde gözleri kapalıydı. Bana doğru eğilmiş, zor nefes alıyor, neredeyse bayılıyordu.

Normal bir ses tonuyla, "Ama benim bir ilişkim var." dedim.

Göz kapakları çırpınarak açılır. Yavru bir kuş gibi gözlerini kırpmıştırmaya başlıyor, çaresiz ve masum. "Ne?"

"Bir ilişkim olduğunu söyledim."

Nefes alıyor, başını sallıyor, dilinin ucuyla dudaklarını ıslatıyor. Yüzündeki çaresizlik ifadesi siliniyor ve kısa bir an için bir gün dönüşeceği güçlü, korkusuz kadını görüyorum.

"Sana hiç boktan bir yalancı olduğunu söyleyen oldu mu?" diyor.

Bileğini bırakıyorum ve ona gülümsüyorum. "Beni dinle. Sen çok güzel bir kızsın. Ve çok gururlandım. Ama bu olmayacak."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Yaşım küçük değil, eğer düşündüğünüz buysa. Size ehliyetimi gösterebilirim."

Yanağına dokunuyorum, elmacık kemiğinin üzerinden geçiyorum. Cildi saten gibi kusursuz. Ne yazık ki baba sorunu olan kızlardan hoşlanmıyorum, çünkü inanılmaz tatlı biri.

"Sana inanıyorum."

Suratını asıyor, beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, sonra da biraz sinirleniyor. "Yani erkeklerden hoşlanıyorsun, öyle mi?"

Gülümsemem yavaş ve şehvetli bir şekilde ortaya çıkarken, ağzımı genişleyen gözlerle izliyor. Usulca, "Olmadığımı biliyorsun." diyorum.

Nefes alış veriş ritmik hale geliyor. "Yani benden hoşlanmıyorsun." diye ciyaklamayı başardı.

Kararlılığından etkilendiğimi söylemeliyim. Sorunun özüne inene kadar bu işin peşini bırakmayacak. Ona bir şey vermeliyim, o yüzden veriyorum.

"Yarın New York'a taşınıyorum. Gerçekten yarın. Yani."

Gözlerini kısarak yüzümü inceliyor. Bu sefer doğruyu söylediğime ikna olmuş gibi görünerek, "Oh" diyor.

Sonra, tam işimiz bitti derken, "Ama bu gece hâlâ buradasın." diye fısıldıyor. Sonra sessiz bir film yıldızı gibi kirpiklerini bana doğru savurdu. Kahkahalara boğulmamak için elimden geleni yapıyorum.

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum, dudaklarına sert, yakın ağızlı bir öpücük konduruyorum ve "Sen harikasın ama ben inanılmaz aptalım çünkü tek gecelik ilişkilerden ya da yaşına uygun olmayan kızlardan hoşlanmıyorum" diyorum.

Bana deliymişim gibi baktığında omuz silkiyorum. "Herkesin kendine göre bir şeyi vardır."

"Ciddi misin?"

"Ciddiyim." Bir an duraksıyorum. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, muhtemelen aylarca bu anın anısına mastürbasyon yapacağım. Hatta belki yıllarca."

Gülmeye başlıyor ve duramıyor. "Aman Tanrım," diyor nefes nefese, "bu muhtemelen birinin bana söylediği en güzel şey!"

Vay canına. Sanırım onun yaşındaki erkekler pek cesur değiller.

Bir geri besleme sesi evin içinde yankılanır ve ardından sertçe vurulmuş bir elektro gitar akorunun kusursuz sesi duyulur.

"O da ne?" diye soruyor Celine, etrafına bakınarak. "Ses kontrolü gibi görünüyor."

Bana kaşlarını çatınca açıkladım. "Bad Habit doğaçlama bir set yapacak."

Kenji'ye taş çıkartacak kulak tırmalayıcı bir çığlık atıyor. "Yok artık! Tanrım, Bad Habit'e bayılıyorum! Onlar kesinlikle en sevdiğim grup! Bu gece sırf onları yakından görebilmek için bu işi almaktan çok memnundum ama onları çalarken dinleyebileceğimi milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi!"

Sevimli bir heyecanla hoplayıp zıplıyor. İki saniye içinde sofistike bir baştan çıkarıcıdan ciyaklayan bir genç hayrana dönüştü.

"O zaman ön bahçeye gitsek iyi olur," diyorum kıkırdayarak.

Çığlık atarak arkasını döndü ve koşarak dışarı çıktı. Beş saniye geçmeden tekrar içeri koştu. Önümde durdu,

parmak uçlarında yükseliyor ve ellerini göğsümde birleştiriyor.

Sonra beni yanağımdan öptü.

"Çok seksisin ve beni reddettiğin için sana çok kızgıyım, ayrıca sanırım yıllarca bunun anısına mastürbasyon yapacağım. İşte böyle."

Birbirimize sırtıyoruz.

Topuklarının üzerinde döndü ve gitti.

I başka bir çekmecede Nico'nun bir çift siyah ipli eşofmanını ve bir çift parmak arası terliğini buldum ve onları koyduğumda keşfetmekten gülünç derecede memnun oldum

bir beden küçük. Sonra, onun iç çamaşırlarını giymem mümkün olmadığı için komando olarak ıslak kıyafetlerimi çamaşır odasına götürüp cüzdanım ve botlarım hariç her şeyi kurutucuya atıyorum.

Ben ön bahçeye çıktığımda Nico itfaiye araçlarından birinin tepesinde gitarını çalıp şarkı söylüyordu. Mikrofonu yok ama gitarının amfisi takılı ve Bad Habit'in en popüler şarkılarından birinin tanıdık melodisi geceyi dolduruyor.

Kamyonun etrafında toplanan kalabalığın şarkı sözlerini duymasına zaten gerek yok. Herkes ezbere biliyor ve şarkıya eşlik ediyor.

Ne kadar kalacağı belli değil, bu yüzden bu arada ofisine gitmeye karar verdim. Connor'ın şifresinin süresi sabah sekizde dolacak. İşler böyle devam ederse, o saatte hâlâ burada olacağım. Pencereyi kaçırma riskini almak istemiyorum.

Nico'nun büyük cam masasının arkasına oturdum ve bilgisayarını açtım. Şifresi "NicoNKat" ve evlilik yıldönümleri, ki ona bunun en aptalca şey olduğunu söyleyip duruyorum

Çünkü çok kolay kırılabilir. "Şifre" ya da "12345" de kullanabilirsiniz. Ya da hiçbir Şey kullanmayabilirsiniz.

Her zaman çok fazla endiŐelendiđimi söylüyor ve ben de ona bu yüzden hala hayatta olduğunu söylüyorum.

Artık onun için endiŐelenmenin başka birinin işi olacağını düŐününce göğsüm sıkıŐıyor.

Sonra bunu aklımdan çıkardım çünkü e-postamdaydım ve Connor'ın gönderdiği güvenli bağlantıya tıkladım. Bir Şifre penceresi açılıyor. İçine, Lejeune, Pendleton ve Schwab Kamplarında konuŐlanmış 1st , 2nd ve 3rd Deniz Keşif Taburlarının sloganı ve Connor'ın masasının arkasındaki duvarda asılı resmin sloganı olan "Hızlı, Sessiz, lmcl" yazıyorum.

Sloganları, kim olduklarını ve ne yaptıklarını oldukça iyi özetliyor.

Bir dizi klasör pencereyi dolduruyor. BaŐlıklarını tarayarak "The Take" olarak iŐaretlenmiŐ olana tıklıyorum. Açıldığında, Metrix Security'deki ilk görevim olan Evalina Ivanov hakkındaki tüm bilgileri içeriyor gibi görünüyor.

Gözlerimin odaklandığı ilk Şey onun bir fotoğrafı oluyor. Kalbim göğsümde durdu.

"Demek Rus milyarderin karısı bu," diye mırıldanıyorum, fotoğrafı yakınlaŐtırarak. Kalbim kendini yeniden baŐlatıyor ve drtnele havalanmanın eğlenceli olacağına karar veriyor.

Nefes kesici ama milyonlarca güzel kadın gördüm. Los Angeles'ta modeller ve yıldız adayları olgun meyveler gibi ağaçlardan düşüyor. Bu kadının beni fiziksel olarak bu kadar etkilemesinin sebebi ne bilmiyorum ama beni aniden terleten Şey odanın sıcaklığı değil.

Soluk tenli, söğüt gibi bir esmer, fotoğraf çekilirken hareket halindeydi ve omzunun üzerinden kameranın arkasındaki kişiye bakıyordu. Uğruna lnecek elmacık kemikleri ve Őairlerin övgüler dzdiğ türden arı sokmuŐ dudakları var. Kırmızı elbisesi uzun bir etekle

ince bacaklar. Parlak saçları krem rengi omuzlarına dökülüyor. Üçlü inci dizisi kuğu gibi boynunun dibine yerleşmiş.

Yine de en ilgi çekici olan gözleri. Koyu renk ve yoğun kirpikli bu gözler delici, ekrandan fırlayacakmış gibi görünüyorlar.

Bakışları gölgeli, bir şekilde hem ciddi hem de gizemli, sanki az önce bir yalanın içinde yakalanmış gibi.

Büyüleyici bir bakış. İçinde oyalanıyorum, spekülasyon yapıyorum. Sonra silkinip yoluma devam ediyorum.

Dosyanın geri kalanını incelemek uzun sürmüyor. Evalina'nın çeşitli açılardan çekilmiş daha fazla fotoğrafı, kısa bir biyografisi ve davayla ilgili arka plan notları var. Diğer klasörlerde Cozumel'e uçuşumla ilgili bilgiler, müşterinin talep ettiği raporlamayla ilgili talimatlar ve müşterinin işi halletmesi için Metrix'e ödediği aşırı yüksek miktar yer alıyor.

Ayrıca, asıl iş için Metrix'in personelinden hangisi seçilirse ona haftalık olarak ödenmek üzere masraflar için bir miktar şart koştur.

Numaraya bakarak yavaşça sandalyeye geri oturuyorum.

Kimsenin masraflar için haftada o kadar paraya ihtiyacı yok. Gerçek maaşımın iki katı, ki bu zaten önemli bir miktar.

Her şeyi iki kez gözden geçirdikten sonra dosyaları kapatıyorum, ağıdan çıkış yapıyorum ve bilgisayarı kapatıyorum. Kenji'yi dışarı çıkarmadan önce cep telefonumu havuz kenarındaki şezlonglardan birinde unuttuğumu fark edince, zihnim hala tazeyken Connor'a bazı sorular içeren bir mesaj göndermeye karar veriyorum.

Asansörle aşağıya indim. Tabii ki telefonum bıraktığım yerdeydi. Bir mesaj atıp içeri dönmeye başlıyorum ama daha üç adım atmadan telefonum çalıyor.

Ben Connor.

Cevapla düğmesine basarak ön hazırlıklardan vazgeçiyorum ve "Uyumuyor musun?" diyorum.

"Burada saat sabahın dördünü geçti. Ben hep bu saatte kalkarım."

"Bu beni neden şaşırtmıyor?"

"Sorularınız var," diye yanıtlıyor, doğrudan konuya girerek.

"Başlangıç olarak, görünüşe göre bir korumadan çok bir casus olacağım."

"Müşterimiz karısıyla herhangi bir temas kurmamamız konusunda kararlıydı. Takip edildiğini bilmesini istemiyor, sadece güvende olduğundan emin olmak istiyor. Bu sadece bir gözlem ve raporlama görevi."

"Yani temelde gözetleme yapıyor olacağım." "Doğru."

"Böyle bir şey için neden kendi adamlarından birini göndermediğini merak ediyorum. O bir milyarder. Güvenlik personeli yok mu?"

"Elbette. Ama keşif ve iz sürme konusunda uzman olanlardan değil. Ayrıca, önce onu bulmalısın. Bu tam sana göre."

"Onu bulmak mı? Nerede olduğunu zaten biliyor."

"Yaklaşık olarak nerede olduğunu biliyor. Meksika açıklarında hangi ada olduğunu. Kızın o adanın neresinde olabileceğine dair hiçbir fikri yok. Sahaya indiğinizde onu görmenizin ne kadar süreceğini tahmin ediyorsunuz?"

Adanın nüfusu, havaalanları ve başlıca turistik bölgeleri hakkında bildiklerimi hızlıca zihnimde hesaplıyorum. "Ben oraya vardığımda çoktan gitmiş olmazsa, büyük olasılıkla bir haftadan az bir süre içinde."

"Eğer hareket ederse, bunu anlarız. Sahte pasaport kullanıyor. Rusya'dan uçtuğunda kocası onun izini bu şekilde buldu. Havayolu şirketindeki yolcu manifestosu."

Gece gökyüzüne bakıyorum. Tepelerin bu kadar yükseklerinde, şehir ışıklarından o kadar uzaktayız ki gerçek yıldızları görebiliyorum. "Bu da bir sonraki sorumu akla getiriyor."

"Ateş et."

"Zengin bir adamın karısı tatile gitmek için neden sahte pasaport kullansın ki?"

"Çünkü milyarderlerin eşleri Meksika gibi yerlerde kaçırılma eğilimindedir. Hiç kimse olmak daha güvenli."

"İyi bir nokta."

"Onun hep böyle şeyler yaptığını söylüyor. Bir hevesle Cannes'a gitmek. Nereye gittiğini söylemeden bir grup arkadaşıyla yatını Karayipler'e götürüyor. Elleri dolu gibi görünüyor. Tam bir parti kızı tipi. Cehennem gibi uçarı."

Onun o gizemli gözlerini düşünüyorum. Bana hiç de pul pul görünmediler.

"Harcırah konusunda neden bu kadar cömert davrandığı hakkında bir fikriniz var mı?"

Connor homurdanıyor. "Ne yani, parayı sevmiyor musun?"

"Buna sağlıklı bir saygı duyuyorum, ama aynı zamanda çok kolay gelirse sağlıklı bir şüphe duyuyorum. Gerçek olamayacak kadar iyi görünüyorsa, genellikle öyledir."

"Evet. Bir milyarder tarafından güzel, boş kafalı karısına bakıcılık yapmak üzere işe alınmanız dışında. Eğer o size ait olsaydı, güvende olduğundan emin olmak için ne kadar paranın çok fazla olduğunu düşünürdünüz?"

"Bir başka iyi nokta daha."

"Oh, ben onlarla doluyum. Sonuncusu: Zengin insanların neden bir şey yaptıklarına takılmayın. Yapman gereken bir iş var, o kadar. Anlaşıldı mı?"

"Açık ve net."

"Bunu duyduğuma sevindim. Başka sorunuz var mı?"

Bir an düşündüm. "Bekleyemeyecek bir şey yok."

"Buraya geldiğinde görüşürüz o zaman. Bu arada gözlerin de güzel olsun."

Resimdeki sloganı fark edince şu anlama geliyor.

"Teşekkür ederim."

Bir süre sonra, "Bana efendim demediğin için Brownie puanları." diyor. Sonra da telefonu kapatıyor.

Evin önünden çatıya doğru süzülen gitar sesleri Nico'nunkilere katılıyor. Kalabalıktan bir çığlık yükseliyor ve Bad Habit'in diğer üyelerinden en az birkaçının itfaiye aracının tepesinde toplandığını biliyorum.

Bahçenin etrafına uzun uzun bakıyorum. Sonra dönüp aşağıdaki L.A. havzasında parıldayan ışıklara bakıyorum. Ilık akşam havasını derin bir nefesle içime çekiyor, ıslak çimenleri, gece açan yaseminleri, çadırın kömürleşmiş kalıntılarını ve kilometrelerce ötedeki Pasifik'in esintisiyle taşınan belli belirsiz kokusunu içime çekiyorum. Yakınlarda bir yerde, birileri esrar yakmış. Uzaklardan gelen siren sesleri gitarların altını çiziyor. Rengarenk bir yabani papağan sürüsü ciyak ciyak ötüşerek tepemizde uçuyor.

Los Angeles'ta yine sıcak bir yaz gecesi.

Yavaşça eve doğru yürürken kalbim ağır ama kafam rahat. Çamaşır odasına girip giysilerimi kontrol ediyorum ama henüz kurumamışlar. Ayaklarımı nemli botlarımın içine sokuyorum, Nico'nun parmak arası terliklerini bırakıyorum ve karanlıkta çitlerin arasından geçerek ön tarafa gidiyorum.

Brody, Ethan ve Chris'in Nico'ya katıldığını görüyorum. Birbirlerine gülümsüyorlar, şarkı söylüyorlar ve kalabalığın enerjisinden faydalanıyorlar. İtfaiye aracının etrafında toplanan diğer herkesin önünde A.J., Chloe, dadıları ve Kat duruyor. Hepsi kollarını birbirlerine dolamış, şarkı söylüyorlar. Kalabalığın bir kenarında, bir ağacın altında Marcus ve Rihanna öpüşüyor. CAA'dan dört yetenek ajanı araba yolunun kenarındaki çalılıarın arasında sızmış durumda. Diğer ikisi çimlerin üzerinde bağdaş kurmuş otururken bir esrarı ileri geri dolaştırıyor.

İlerlemeye devam ediyorum, ayaklarım beni ileriye taşıyor.

Bir kadın gruptan ayrılıp bana doğru ilerliyor. Bu Heather. İçeri giriyor, belki de tuvalete gidiyor. Yanımdan geçerken bana bir öpücük konduruyor ve "Kendine iyi bak gizemli adam" diye mırıldanıyor.

Ben cevap veremedim gitti.

Garaj yolunun en uzağına park edilmiş itfaiye aracı motorlarını çalıştırırken bir gümbürtü bir anlığına gitar seslerini bastırıyor. Titreyerek, öksürerek ve mazot bulutları saçarak uzaklaşmaya başlıyor. Bir an kararsız kalıyorum, sonra ayaklarım bilinçli bir kararım olmadan hareket ediyor.

Kamyonun arkasına atladım, metal bir tutunma çubuğunu yakaladım ve kendimi tamponun üzerine doğru salladım.

İrlandalı vedamın vakti geldi.

Kamyonet uzun araba yolundan caddeye doğru ilerlerken hızlanıyor. Grubun çalışını izliyorum, binlerce kez duyduğum bir şarkıyı dinliyorum, melankolik ama minnettar hissediyorum. Çok minnettar. Onca yıllık dostluğumuz için. Tüm anılar için. Bu kadar iyi insanları tanıma ve bu kadar uzun süre hayatlarının bir parçası olma ayrıcalığı için.

Kamyon tepeyi aşmadan hemen önce Nico beni fark ediyor. Sessiz bir veda için elimi havaya kaldırıyorum, o da aynısını yapıyor ve gülümsüyor.

Kalabalık ve evle birlikte gözden kaybolur, geriye sadece gökyüzü kalır.

Elimi indiriyorum, nefesimi üflüyorum ve kimseye söylemeden, "Tamam, Evalina Ivanov. Hazır ol ya da olma, işte geliyorum."

Bir renk parıltısı gözüme çarpıyor.

Bir yusufçuğun koluma konduğunu görmek için tam zamanında aşağı bakıyorum. Bir an sessiz ve güzel bir şekilde orada duruyor, sonra bir anda havalanıyor, kanatları akşam yıldızlarının altında mavi ve yeşilin yanardöner bir bulanıklığı.

TEHLİKELİ GÜZELLİK'TEN ALINTI

**Kötü Alışkanlık serisinin heyecan verici spin-off'u
Tehlikeli Güzellik'ten bir alıntı okuyun!**

Eski bir polis, eski bir Özel Harekât mensubu ve dünyaca ünlü rock grubu Bad Habit'in koruması olan Barney, güvenlik ve koruma konularında uzmandır. Belalı biri olarak ününü fazlasıyla hak etmektedir, ancak sert dış görünüşünün altında, Barney asla iyileşemeyeceğine inandığı kırık bir kalbi emzirmektedir. Kimseyle çok yakın ilişki kurmamaya özen göstererek, yıllardır olduğu gibi yaşamaktan memnundur: yalnız. Ta ki yüksek profilli bir özel güvenlik şirketindeki yeni işindeki ilk görevi her şeyi değiştirene kadar.

Evalina güzel, zeki ve sınırların tamamen dışında. Rus bir milyarderin şımarık karısı olan Evalina, Meksika açıklarındaki küçük bir adada tek başına tatil yapmaktadır. Kocasının, Evalina'nın fevri maceralarından biri olduğunu iddia ettiği şeyi uzaktan gözlemlemek ve rapor etmekle görevlendirilen Barney'nin görevinin tek bir kuralı vardır: Evalina ile temas kurmak yok.

Ancak tehlike tehdit ettiğinde, onu korumak için kuralları çiğnemekten çekinmez... ve her ikisi için de gerçek tehlike haline gelecek patlayıcı bir çekimi harekete geçirir.

Okumaya başlamak için sayfayı çevirin!

BİR

EVA

H Kendimi bildim bileli erkekler tarafından takip edildiğim için bu konuda altıncı hissim gelişti.

Deride bir elektrik çatırtısı. Bir kaç Kollarımdaki diken diken tüyler. Etrafımı aniden gergin bir odağa getiren hayvani farkındalık, bir sevgilinin boynuna hafifçe bastırıldığı dişlerinin meme uçlarını sertleştirmesi gibi.

Biri beni izliyor.

Yakınımda biri.

Nabzım hızlansa ve nefes almam imkânsız hale gelse de bu gerçeği dışa vurmuyorum. Mükemmel olgunlukta ve lekesiz bir şeftali bulana kadar ahşap tezgâhtaki şeftalilere göz atmaya devam ediyorum, sonra onu koluma astığımı kanvas çantaya koyuyorum, meyve satıcısına parasını ödüyorum ve gölgeli açık hava pazarında yoluma devam ediyorum.

Acele etmemek için kendimi zorluyorum. Kalçamda, dolgun eteğimin cebine gizlenmiş küçük tabanca soğuk ve güven verici bir ağırlık oluşturuyor.

Bu günün geleceğini biliyordum. Dimitri beni asla uzun süre bırakmaz. Ama bu sefer, geri dönmeyeceğim.

Bu sefer beni geri almasının tek yolu ceset torbası.

Portakallar. Mangolar. Yenidünya ve cherimoya, ikisi de anakaradan geldikleri için biraz çürük ama yenilebilir. Birkaç sebze, sonra balıkçıdan bir parça sarıkanat ve alışverişim bitti.

Pazar, yolcu gemilerinin limana yanaştığı Cumartesi günleri her zaman olduğu gibi kalabalık. Gülen çocuklar aşınmış kaldırım taşları üzerinde birbirlerini kovalıyor. Turistler bir mücevher tezgahındaki yüksek fiyatlı bibloları hayranlıkla bakıyor. Okyanus esintisinde salınan el boyaması eşarplar, egzotik kuşlar kadar renkli bir şekilde bir ipten sarkıyor.

Birkaç tanıdık yüze selam veriyorum ama kimseyle konuşmak için durmuyorum. Kuyrukla hızlıca ilgilenmeliyim. Zaten sesim korkumu ele verirdi. Korktuğum zaman yüksek ve gergin çıkan sesim, kendimi kontrol etmek için asla eğitemediğim tek şey.

Neyse ki beni takip eden adamın icabına bakmak için sesime ihtiyacım yok. İhtiyacım olan tek şey sabit olan ellerim, ıssız bir ara sokak ve eteğimin kıvrımlarında saklı olan silah.

Meksika'nın geri kalanı gibi Cozumel de şiddet suçlarından nasibini almaktadır. Ara sokaklardaki ölü bir adam pek dikkat çekmez.

Ama henüz ölmedi. Gölgem dikkatli. Ben meyve tezgahları, çiçek satıcıları ve tişört tezgahlarından oluşan labirentin içinden geçerken, güneş başımı yakarken ve nabzım hızla atarken görünmez bir mesafe bırakıyor.

Marketin dışındaki kaldırım boyunca sıralanmış, bagajları karpuz ve pepino amarillo dolu kamyonetlerin yanından geçerken adımlarımı hızlandırıyorum. Dairem okyanusa bakıyor ama ben ters yöne, şehrin daha içlerine doğru ilerliyorum. Gideceğim yer, uyuşturucu ticaretiyle ünlü bir cadde; burada turistler, daha sonra kendilerini soyacak olan gözü dönmüş haydutlardan istedikleri her şeyi satın alabiliyorlar.

Nemden ve adrenalinden terleyerek bir köşeyi dönüyorum, sonra bir başkasını, sonra bir başkasını. Gözcümün sabit varlığını arkamda hissediyorum, bir sis gibi soğuk ve ürpertici.

Sıska bir sokak köpeği oluktaki çöp yığınının burnunu sokuyor. Bir palmye ağacının gölgesinde sigara içen yaşlı bir adam sulu gözlerle bana bakıyor. Bir sonraki köşeyi döndüğümde güvercinler topraktan aniden ciyaklayarak havalanıyor ve ben sert bir nefes alarak başlıyorum.

Sakin ol. İşini bitir, sonra da çantanı al ve ortadan kaybol. Bunun için eğitim aldınız. Hazırlıklısınız!

Gerçi daha önce hiç adam öldürmedim. Ormanda ağaçlara ateş ederek geçirdiğim zamanın beni bundan sonra hissedeceğim yıkıma hazırlayacağına dair hiçbir hayalim yok. Ve kan-

Nefesimin altından küfrediyorum ve düşünceyi daha fazla ilerlemeden kesiyorum. Duygusallaşmanın zamanı değil. Beni takip eden adamın kimliği ne olursa olsun, kesin olan bir şey var: O bir paralı asker. Dimitri sadece sertleşmiş adamları işe alır.

-Acımasız adamlar ve bu da bir istisna olmayacak.

Ya o ya ben. Suçluluğumun derecesine sonra Tanrı karar verecek.

Nedenlerimi sadece o biliyor.

Kendimi iki terk edilmiş bina arasındaki dar bir sokakta buluyorum. Sidik ve çürümüş çöp kokusu havayı ekşitiyor. Kendimi kaba tuğla duvara yaslayarak kanvas çantayı bırakıyorum ve cebimden silahımı çıkarıyorum.

Sonra nefesimi tutarak beklerim.

Eğer beni istiyorsan, gel ve beni al. Senin için bir sürprizim var, dostum.

Şakağımdan aşağı bir ter damlası yuvarlanıyor. Sıcak öğleden sonranın durgunluğunda, kalp atışlarım silah sesi gibi geliyor. Yaklaşan sessiz ayak seslerini duyuyorum ve tabancamı kaldırıyorum.

Neredeyse yaşlı adamı kafasından vuracaktım.

"Dinero?" diyor hırıltılı bir sesle, romatizmalı elini uzatarak.

"Aman Tanrım!" Dehşetle sallanarak bağıriyorum.

"Neredeyse seni öldürüyordum!"

O	Gözlerini kısar	at	Ben	Tekrar,
	ilgisiz	tarafından	ve	Silah.

"Dinero?"

"Gidin buradan! Vámonos!" Silahı vurgulamak için sallayarak ona tıslıyorum.

Bir an sararmış dişlerini emiyor, beni düşünüyor, sonra uzaklaşıyor.

Duvara yaslanıyorum, ellerim nemli ve dizlerim titriyor ve bekliyorum.

Ve bekle.

Ve biraz daha bekle.

Güneş gökyüzünde alçaldığında ve üzerimdeki duvardaki gölgeler uzayıp eğildiğinde, takipçimin ortaya çıkmamasının yalnızca iki nedeni olduğuna karar veriyorum. Ya onu kaybettim -ki bu pek olası görünmüyor, yavaş yürüdüm ve kaçmadım- ya da beni bir ara sokağa kadar takip etmeyecek kadar akıllıydı. Bu da ne yapmayı planladığımı tahmin ettiği anlamına geliyor.

Demek ki hâlâ dışarıda bir yerlerde.

Acil durum zulamdaki paramı ve yeni kimlik belgelerimi sakladığım yere kadar beni takip etmesi riskini göze alamam ya da henüz nerede yaşadığımı bilmemesi ihtimaline karşı daireme dönme riskini almak istemiyorum. Bu yüzden çenemi sıkarak üçüncü bir seçeneğe karar veriyorum.

Eğer bu orospu çocuğu dövüşü bana getirmezse, ben ona getireceğim.

Ara sokaktan caddeye çıkıyorum.

Ama karşılaştığım Dimitri'nin adamı değil.

Binaların gölgesinden güneşin son ışıklarına doğru ilerlerken, bileğinden omzuna kadar çete dövmeleri olan bir uyuşturucu satıcısı dönüp düz siyah gözleriyle bana bakıyor. Sokağın karşısında dört adamla birlikte duruyor, hepsi de konuşmalarını kesip onun bakışlarını takip etmek için dönüyorlar.

Siyah gözlü olan sırtlıyor ve bir ağız dolusu çürük dişini gösteriyor. "Kayıp mı oldun, güzel kız?" Tehdit saçarak öne doğru bir adım atıyor. Diğerleri de öyle.

İçinde bulunduğum durum korkunç bir şekilde netleşirken yüzümdeki tüm kan çekiliyor.

Tabancam altı mermi alır.

Sadece bir kez ıskalayabilirim.

İKİ

NAZ

"**I** Çok basit olacak" dediler. "Sadece gözlemle ve rapor et" dediler. İlk operasyonun Naz, parkta bir yürüyüş olacak. Hazır düşmüşken bronzlaş.

Orada. Biraz bira iç. Rus oligarkın şımarık kaçak karısını gözetleyerek kolay para kazan.

Sakin ol. Tabii. Ama görünüşe göre kocası dahil herkes bu kadını gülünç derecede hafife almış.

Bir Tarantino filminden fırlamış gibi, çenesi havada ve eli havada, ara sokaktaki gölgelerden dışarı çıkar.

Elinde 38'lik spesiyal. Çılgın gözleri olan güzel bir kadın, kan istiyor. Arka plandaki dramatik Flamenko gitarını neredeyse duyabiliyorum.

Ünlülerin koruma işinde kalmalıydım. "Bela istemiyorum."

Sesi, silahını bu kadar sağlam tutan bir kadın için şaşırtıcı derecede titrek. Öfkeli, öldürücü gözler.

Hmm. Belki de görünmeye çalıştığı kadar sert değildir.

Yeni kankam uyuşturucu satıcısı Diego da aynı şeyi düşünüyor.

Daha önce bir silahın namlusuna en az iki kez bakmaya alışmış bir adamın hızlı ve kurnaz bakışıyla onu değerlendiriyor

Her gün öğle yemeği. Gagalama düzenini kurmak için biraz açılış şakası, bakalım kim üste çıkacak. Onu gerçek bir tehdit olarak görmediği için çirkin sırtıışı daha da büyüyor.

Bir adım daha atıyor. Solumdaki pislik kıs kıs gülüyor. Sağımdaki ise nefesinin altında kötü bir şeyler mırıldanıyor. İç çekiyorum. İşte başlıyoruz.

"Bir adım daha atarsan falsetto söyleyeceksin, amigo," diyor Evalina, silahını Diego'nun kasıklarına doğrultacak şekilde hafifçe indirerek.

"Kapa çeneni seni aptal sürtük."

Adımları hiç şaşmıyor. Herhalde düzenli olarak aile mücevherlerine yönelik tehditler alıyordur. Tüm o önlenemez cazibesi yüzünden olmalı.

"Ciddiyim," diyor, sesi yükseliyor. "Beni vurmak zorunda bırakma!"

"Bu anlaşmayı yapacak mıyız, yapmayacak mıyız?"

Diego sokağın ortasında durdu. Omzunun üzerinden bana bakıyor, sanki önce hangimizi öldüreceğine karar verememiş gibi, onu mu yoksa beni mi?

"Saygısızlık etmek istemem. Ama iş yapıyoruz. Almaya geldiğim şeyi aldıktan sonra yeni oyuncağınla oynayabilirsin." Şortumun cebinden bir tomar para çıkarıp meydan okur gibi ona doğru salladım.

Evalina aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyor. O büyük kahverengi gözler, vay canına. Yakından bakınca objektifimden görüldüğünden daha da çarpıcı. Kocasının onu neden bu kadar çok istediğini anlayabiliyorum.

Yine de parmağın tetikten çekmesini isterdim. Ani bir ses duyarsa hepimizin öleceğini hissediyorum.

"Tamam, adamım. Önce iş." Diego çirkin bir sırtıış daha attı.

Ağzı çürümüş birine göre, gülümsemeyi çok seviyor.

Sol tarafımdaki arkadaşına bir bakış fırlatıyor ve çenesini Evalina'ya doğru çevirerek, "Bunu hallet" diyor. Sonra diğerleri ona doğru ilerlerken o bana doğru geri dönüyor.

Sonra her şey çok hızlı gelişir.

Diego'ya ulaşır ulaşmaz, yumruğum burnuyla tanışıyor. Bir kraker gibi parçalandı. Her yere kan sıçradı. Bağırıyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. Arkadaşları kargaşanın ne olduğunu görmek için etrafta dönüyor. Diego'nun kot pantolonunun kemerinden silahı çekiyorum, göğsüne bir tekme atıyorum, böylece sırt üstü yere düşüyor ve orada dikilmiş bana bakan dört adama nişan alıyorum.

İspanyolca olarak onlara defolup gitmelerini ya da kurşun yemelerini söyledim. Akıllıca ilk seçeneği seçiyorlar.

Ellerini havaya kaldırarak yavaşça geri çekiliyorlar. "Sen ölü bir adamsın," diyor içlerinden biri usulca, parlayan gözlerle bana bakarak.

"Bunu çok duyuyorum," diyorum ve Diego'yu harekete geçirmek için kaburgalarına tekme atıyorum.

İnliyor ve küfrediyor, sendeleyerek ayağa kalkıyor ve burnunu bir bebek gibi kucaklıyor. "Burnumu kırdın, dostum! Lanet olası burnumu!"

"Boo hoo. Daha hızlı hareket etmezsen yüzünün geri kalanını kıracağım. Git arkadaşlarına katıl, vedalaşma vakti geldi."

Bana sert ve tehlikeli bir bakış gönderiyor. "Yüzünü unutmayacağım, gringo," diye söz verip geri çekiliyor.

"Bunu sen yap, Diego. Ben de seninkini hatırlayacağım. Zor olmayacak, gördüğüm en çirkin diş. Bir dişçiye git, seni lanet soysuz, bu bok iğrenç."

Ellerini yüzünden indirir ve bir hayvan gibi dişlerini gösterir. Burnu parçalanmış. Siyah gözleri ölümcül yarıklara dönüşmüş. Kan, beyaz atletinin üst yarısını kırmızıya boyamış.

Gerçekten, daha iyi görünen yol ölüleri görmüştüm.

Diego ve arkadaşları en yakın köşeye çekilir, sonra da koşarak köşenin etrafında kaybolurlar.

Paramı kaldırıma düştüğü yerden alıyorum ve Diego'nun yarı otomatik silahını kargo şortumun arkasına sokup gömleğimi üzerine çekiyorum. Sonra Evalina'ya bakıyorum, hala caddenin karşısında duruyor, kendi silahını yarı kaldırmış, az önce elektrik çarpmış gibi görünüyor.

"Birkaç dakika içinde geri dönecekler. Bu sefer hepsinin silahı olacak."

Boşlukları doldurmasına izin veriyorum, sonra Diego ve arkadaşlarının kaybolduğu yönün tersine doğru sokakta ilerlemeye başlıyorum. Bunu yapmamak beni öldürüyor ama arkama bakmıyorum. Onun için orada olduğumu düşünmemeli. Ben sadece esrar almaya çalışan, pisliklerle başa çıkma tecrübesi olan bir adamım, kocasının onu gözetlemesi için tuttuğu adam değil. Son şey Benim gözetimim altında tekrar ortadan kaybolmasını istiyorum.

Yeni işimdeki ilk işime başlamak için harika bir yol olmazdı.

İki blok sonra bana yetişti. "Hey. Hey!"

Kızarmış ve nefes nefese yanıma koşuyor. Aşağı baktığımda, çiçekli güneş elbisesinin yakasından görünen bronzlaşmış göğüs dekoltesinin muhteşem görüntüsüyle karşılaşıyorum. Göğüsleri yüksek ve dolgun. Vay anasını, kocası çok şanslı bir adam.

Bakmayı kes, aptal.

Ben yürümeye devam ediyorum. Ayak uydurmak için adımlarını uzatmak zorunda kalıyor.

"O arkadaki de neydi?"

Sadece kıcını kurtarıyorum, tatlım. Bunu düzenli bir şey haline getirmeyelim. "Ben biraz ot almaya çalışıyordum, sen de Annie Oakley'in boktan bir taklidini yapıyordun. Dostça bir tavsiye: Tetiği çekmeye hazır değilsen kötü bir adama silah doğrultma. Bu genellikle onları kızdırır."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Ona gerçeği söylemeye karar verdim. Yalan söyleme konusunda zaten berbatımdır, ama bu durumda iş geçmişim

Az önce ne olduğunu. "Eskiden polisti."

"Bir polis," diye tekrarlıyor, kollarımın iç kısmında tişörtümün kapatmadığı dövmelemin üzerinden şüpheli bakışlarını kaydırarak.

"Evet."

"Eskiden mi? Yani işte değil miydin? Bu bir tuzak değil miydi?"

"Hayır."

"Sanırım akademide sana uyuşturucu kullanmaman gerektiğini öğrettikleri o günü kaçırdın, ha?"

"Beni eleştirmeyi bitirir bitirmez, ukala, hayatını kurtardığım için bana teşekkür edebilirsin. O ara sokakta ne halt ediyordun?" Göğüs dekoltesine bir kez daha baktım.

"Oh. Pezevengini mi bekliyordun?"

Olduğu yerde durdu ve "Ne?" diye bağırdı.

"Seni yargılamıyorum tatlım," diyorum omzumun üzerinden. "Herkes hayatını kazanmak zorunda. İyi bir hayatın olsun." Elimi kaldırıp el sallıyorum ve yürümeye devam ediyorum.

Yarım blok sonra bana tekrar yetişiyor. "Ben fahişe değilim!"

"Tabii. Eğlenmek için şehrin boktan bölgelerindeki ara sokaklarda takılıyorsun."

"Seni ilgilendirmez ama birinin beni takip ettiğini düşündüm. Onu kaybetmeye çalışıyordum."

Tanrım. Bu yüzden mi bu mahalleye geldi? Gizlilik becerilerim paslanmış.

Omuz silkiyorum. "Tamam. Her neyse. Beni ilgilendirmez."

"Seni ilgilendirmez mi?" İnanamıyor, profilime hararetle bakıyor. "Az önce dört uyuşturucu satıcısını düşman edindin."

Ona ekşi bir bakış attım. "Şikayet mi ediyorsun?"

Kızardığında daha genç görünüyor ve kendinden pek emin değil. "Hayır. Teşekkür ederim. Yaptığın şey için minnettarım. Eğer orada olmasaydın..." Başka tarafa bakıyor ve alt dudağını çiğniyor.

Kıkırdıyorum. "Eğer ben orada olmasaydım, Diego ve arkadaşları kurşun delikleriyle dolu olacaktı. Sana bir şey olmazdı."

Sessiz bir sesle, "İlk kısma evet. İkincisine hayır. Şiddetten hoşlanmıyorum."

Ses tonundaki bir tuhaflık beni meraklandırıyor. Dosyasından edindiğim izlenim zengin, şımartılmış ve doğduğundan beri şımartılmış olduğu yönündeydi. Onun gibi bir kadın ne kadar şiddet görmüş olabilir?

"Silah taşıyan biri için ilginç bir felsefe." "Hayatta kalmak için, ezilenler zalimlerin dili. Ve silahlar bazı insanların konuştuğu tek dildir."

Bu beklenmedik ifadenin etkileyiciliği karşısında irkilerek adımlarımı yavaşlatıyor ve ona bakıyorum. "Kim söyledi bunu?"

"Evet," diye yanıtlıyor, sanki zekasına hakaret etmişim gibi bir bakışla.

İlginç. Güzellik ve zeka. Umarım espri anlayışı da yoktur yoksa kocasından nefret etmek zorunda kalacağım. Bu iş için bana ne kadar ödediğini düşünürsek, bu talihsizlik olur.

Araba lastiklerinin gıcırdama sesi arkamıza bakmama neden oluyor. Büyük lastikleri ve parlak jantları olan eski model siyah bir Caddy köşeden hızla dönerken caddeye bir toz bulutu yayıyor. Yolcu tarafında, güneş gözlüklü bir adam camdan dışarı eğiliyor.

Diego'nun arkadaşlarından birini tanıdım. Elinde Kalaşnikof yarı otomatik bir tüfek var.

Bize
doğrultulmuş.

"Kahretsin."

İlk kurşunlar kafamızın yanından geçerken Evalina'yı kolundan tutup kaldırımdan küçük, beyaz, kerpiç bir kiliseye doğru sürüklüyorum. Eski ahşap arka kapılar kilitli, bu yüzden onları tekmelemek zorundayım. Çarparak açıldılar. Serin kasvetin içinde koşuyoruz, koridordan mihraba doğru ilerlerken dışarıda durmak için gıcırdayan bir arabanın sesi nefte yankılanıyor.

Sade sunağın önünde Evalina sarsılarak durur. Bir dizini büküyor, başını eğiyor ve göğsünün üzerinde haç işareti yapıyor.

"Dualarını sonra et, tatlım." Bir mermi püskürmesi duvardaki tahta haça asılı İsa'yı paramparça ederken dirseğinden tutuyorum.

Evalina şaşkın bir çığlık atarak ayağa fırlıyor ve ben başka bir kapıdan geçerken beni takip ediyor, sonra bir başkası, sonunda tekrar sokaktayız, bir yerleşim mahallesinde koşuyoruz. Bağırışlar bizi takip ediyor. Arkamıza bakmıyoruz.

"İşte!" diyor, bir yan sokağa dönerek.

Nereye gittiğini biliyor olmalı çünkü arkasına bakmadan son sürat koşuyor, eteği bacaklarının etrafında dalgalanıyor ve uzun kahverengi saçları uçuşuyor. Peşinden fırlamadan önce oluşturduğu görüntüye hayranlıkla bakarak kısa bir saniye geçiriyorum.

Labirent gibi bir avluda bir dizi keskin dönüş yapıyor, bir duvarın üzerinden sarkan kırmızı begonvillerden oluşan kalın bir çiti takip ediyor, sonra bir taqueria'nın açık arka kapısından içeri uçuyor. Buharla dolu küçük bir mutfağa daldık.

Şaşkın aşçılardan özür diliyor ve ana yemek salonuna açılan kapıdan geçmeden hemen önce polisin hemen arkamızda olduğunu ekliyor.

Aşçılardan ikisi hemen kapıyı çarparak kapatır, kilidi fırlatır ve çelik bir fırıncı rafını kapının önüne sürükler.

Sanırım buradaki polisler de ünleri kadar yozlaşmışlar.

Yemek salonu turistler ve yerlilerle dolu, sohbet ediyor ve bira içiyorlar. Geçerken koşmaktan yürümeye yavaşlıyoruz, neredeyse hiç bakış toplamıyoruz. Tekrar sokağa çıktığımızda nerede olduğumuzu anlıyorum. Kasaba meydanı insanlarla dolup taşıyor ve kalabalığın içinde çabucak kayboluyoruz.

Onu ilk gördüğüm açık hava pazarına doğru ilerlerken "İyi iş," diyorum. "Hatırlat da

Bir dahaki sefere hızlı bir kaçış yapmam gerektiğinde seni arayacağım."

"Uyuşturucu satıcılarıyla takılmayı bırakırsan buna mecbur kalmazsın."

Kahverengi gözleri parlayarak bana bakıyor ve ben de gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Onlarla takılmıyorum. Sadece ara sıra hizmetlerinden yararlanıyorum."

Bir yalan. Uyuşturucudan nefret ederim. Ama gerçek mümkün değil.

Keskin bakışları değerlendirmeye yöneliyor. Bacaklarıma, adımlarımdaki hafif aksamaya bakıyor. "Ağrı tedavisi mi?"

Bu uygun bir bahane, ama topallamayı fark ederek gururumu incitti, bu yüzden sadece başımı salladım ve hiçbir şey söylemedim.

"Akupunkturu denediniz mi?"

Alay ediyorum. "Bir şarlatanın kendisine bir sürü iğne batırmasına isteyerek izin verecek bir adama benziyor muyum?"

Dudakları yukarı kalkıyor. Bakışları benimkilerle buluşuyor ve gözleri gülümsüyor. "Asla bilemezsin. Görünüş aldatıcı olabilir. Belki de esrar içen, iğne fetişi olan, aynı zamanda sosis köpek besleyen ve Justin Bieber'ın zamansız müzik tarzından hoşlanan eski bir polissin."

"Evet," diye kestirip attım. "Biebs'in büyük bir hayranıyım." "Ayrıca dövmelelerin var. Bu birilerinin "Sana bir sürü iğne batırayım mı?"

"Sadece bir iğne. Ve dövme sanatçım onu bir akupunkturcuyla kıyasladığınızı duysa hakaret ederdi."

"Affedersiniz. Adamınız bir sanatçı, öyle mi?"

Bana takılıyor. Bir grup kuduz, silahlı uyuşturucu satıcısını atlattık ve o şaka yapıyor.

Kim bu kadın?

Evet, aşık olmamam gereken zengin bir Rus'un karısı.

"Bu ilginç sabah için teşekkürler," diyorum fotoğraf çektiren turistlerle çevrili bir çeşmenin yanında yavaşlarken. "Ama gitmem gerek. Dikkatli ol, duydun mu?"

İfadesindeki şaşkınlık gerçek. Bu yüz ifadesiyle,

muhtemelen hayatında daha önce hiç bir erkek onu terk etmemiştir.

"Yapacağım. Sen de öyle. Ve tekrar teşekkürler." Bir an tereddüt ediyor. "Adın ne senin?"

Güneş ışığı saçlarında parıltıyor ve onları zengin, altın sarısı bir kahverengiye dönüştürüyor. Uzun kirpiklerinin uçları sarı. Güneşin derinlemesine bronzlaştırdığı pırıl pırıl teni hindistan cevizi renginde.

"Nasir," diyorum, sesim sert çıkıyor. "Arkadaşlarım bana Naz der." "O zaman ben de sana Naz diyeceğim, hayatımı kurtardığına göre.

Ben Eva." Elini uzattı.

Sözsüz bir anlaşma yapmışız gibi ciddiyetle el sıkışıyoruz. "Kendine iyi bak Naz. Beladan uzak dur." Gözleri

benimkini bir an için kibarlıktan öteye geçirdi, sonra dönüp kalabalığın içinde kayboldu.

Güneş enseme yakmaya başlayana kadar orada duruyorum ve bu işin hiç de kolay olmayacağını düşünüyorum.

Evalina Ivanov'la aramda güvenli bir mesafe bırakmanın şimdiye kadar yaptığım en zor şey olacağına dair içimde korkunç bir his var.

Dangerous Beauty'nin bu örneğini beğendiniz mi? Ön siparişe çıktığında bildirim almak için [okuyucu listeme katılın!](#) Tahmini yayın tarihi 2019 ilkbaharıdır.

Ayrıca beni [BookBub](#) veya [Amazon](#)'dan takip ederek, başka haberlerin olmadığı, sadece kitapların çıktığı kısa e-postalar alabilirsiniz.

AYRICA J.T. GEISSINGER

Slow Burn Serisi

Senin İçin Yan
Senin İçin Erit
Ache For You

Kötü Alışkanlık

Serisi Günah
Kadar Tatlı
Günah İşlet
Bana Günah İşle
Benimle

Wicked Games Serisi

Wicked Beautiful
Kötü Seksi Kötü
Niyetler

Gece Avcısı Serisi

Gölgenin Kıyısı
Oblivion'ın Kıyısı
Rapture'ın Kıyısı
Karanlığın Kıyısında
Karanlığa Doğru

Standalones

Geceyarısı Sevgilisi

Son Vampir

TEŞEKKÜRLER

Naz'ı seviyorum.

Ya da Barney, Nasir, Kötü Alışkanlık'ın koruması ya da ona ne dersek diyelim. Onu her zaman sevdim ve karakterine çekildim ama nedenini asla tam olarak bilemedim. Naz'ın spin-off serisi Tehlikeli Güzellik'in ilk kitabını tamamlayana kadar da bilmiyordum. O kitaptan sonra Kötü Alışkanlık serisi ile Tehlikeli Güzellik serisini birbirine bağlayan bu novellayı yazdım.

Bundan sonra ne olacağını okumak için sabırsızlanıyorum. (Bir yan not olarak, Connor Hughes ve Metrix Security'nin neyle ilgili olduğunu merak ediyorsanız, Wicked Games serisine göz atın. Connor ve arkadaşlarının ilk çıkış yaptıkları yer orası).

Onsuz hiçbir şey yapmamın mümkün olmadığı kocam Jay'e teşekkür ederim. Kötü Alışkanlık serisinin tüm hayranlarına ve hayatıma neşe katan tüm okurlarıma teşekkürler. Sizden haber almayı çok seviyorum ve benimle ve diğer hayranlarla daha fazla kişisel etkileşim kurmak için Facebook okuyucu grubum Geissinger'ın Çetesi'ne katılmanızı tavsiye ediyorum.

Kapak sanatçım Najla Qamber'e ve Kötü Alışkanlık serisi için gelişim editörüm Melody Guy'a çok teşekkürler. Yayıncılık kariyerime başlamamı sağlayan Eleni Caminis'e her zamanki gibi teşekkürler.

Ve okuduğunuz için teŖekkür ederim.

YAZAR HAKKINDA

J.T. Geissinger, duygu yüklü romantizm ve kadın kurgusunun çok satan yazarıdır. Komik, alıngan romantik komedilerden yoğun, keskin gerilime kadar uzanan kitapları bir milyondan fazla satmış ve birçok dile çevrilmiştir.

En İyi İlk Kitap dalında Prism Ödülü, En İyi Şehir Fantezisi dalında Golden Quill Ödülü sahibidir ve Amerika Romans Yazarları RITA® Ödülü için iki kez finalist olmuştur. Ayrıca Booksellers' Best, National Readers' Choice ve Daphne du Maurier Ödülleri'nde finalist olmuştur.

İlk romanı 2012 yılında yayımlandı. O zamandan beri on sekiz tane daha yazdı. Yazmadığı zamanlarda kitap okuyor, şarap içiyor, internette geziniyor ve büyüdüğünde ne olacağına dair hayaller kuruyor. Los Angeles'ta sahile yakın bir yerde kocası ve sağır ve bunamış kurtarılmış kedisi Ginger ile yaşıyor.

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak için okur listesine katılmak için www.jtgeissinger.com adresinden kaydolun veya LOVESTORY yazıp 66866'ya gönderin

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.